

[மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 17]

றாகும். நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருப்பது, ஒவ்வொரு நெசவாளருக்கும் தேவையான நூலை, பவர் லூம் காம்போசிட் மில்லுக்கு என்ன விலைக்கு விற்பிறதோ, அந்த நூலினுடைய விலையை விடக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையை நாம் மத்திய அரசாங்கத் திடம் கேட்டிருக்கிறோம்.

(6) அரசினர் சட்ட முன் வடிவு.

தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பந்தய (சிருத்த)

சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு பந்தய (சிருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இச்சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(7) 1975-76 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 97,93,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 97,93,000 under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

1975 மார்ச் 17]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதிகளிலும் அரசுப் பால் பண்ணைகள் துவக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றி விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 97,93,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss about the need to extend Milk Supply Schemes to entire Dharmapuri district, I move—

“That the allotment of Rs. 97,93,000 under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss the necessity to extend the activities of the Dairy Corporation to Kanyakumari district, I move—

“That the allotment of Rs. 97,93,000 under Demand No. 10—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, மாதவரம் மற்றும் மதுரையில் உள்ள பால் பண்ணை சிப்பந்திகளின் கோரிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 97,93,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, கறவை மாடுகளைக் கிராமத் தோறும் வளர்த்துப் பால் பெருக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 97,93,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

MR. SPEAKER : Demand No. 12.....

திரு. கோவை செழியன் : சார், என்னுடைய 393-வது வெட்டுத் தீர்மானம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன மூவ் பண்ணவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டால், அதன்படி நாங்கள் செய்வோம். இது பற்றி நீங்கள் முதலில் சொல்லவில்லை.

Mr. SPEAKER : Demand No. 12....

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் குறித்த ஆடிட் ரிப்போர்ட் பேரவையில் வைக்கப்படாத நிலையில் அத்துறை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படுவது முறையா என்பது குறித்து.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. Before the Hon. Minister moved Demand No. 12, I want to raise a constitutional objection, Article 149 of the Constitution clearly says—

“The Comptroller and Auditor-General shall perform such duties and exercise such powers in relation to the accounts of the Union and of the States as were conferred or exercisable by the Auditor-General of India immediately before the commencement of this Constitution.....”

Then Article 151 (2) says—

“The reports of the Comptroller and Auditor-General of India relating to the accounts of a State shall be submitted to the Governor or Rajpramukh of the State, who shall cause them to be laid before the Legislature of the State.....”

In this particular context, so far as Demand No. 12 is concerned, the Hon. Minister has forfeited his right to come before the House and move the Demand because the Report of the Auditor-General on the functioning of the Hindu Religious Endowments has not been laid on the table of the House nor has it been sent to us. I have nothing personal against the Hon. Minister but this is a serious constitutional question. It is stated that on the recommendation of the Governor the Demand is moved. At the same time, it is also stated that the report must be submitted to the Governor who shall cause it to be placed on the table of the House through the Hon. Speaker. None of these things have taken place. So, I would like to know whether the Hon. Minister is right in moving this Demand when there is such a constitutional objection.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, செய்யப் படுகின்ற காரியங்கள் அத்தனையும் சரியான முறையிலே கண்காணிக்கப்படுகின்றன. ஆடிட்டர்கள் ஆடிட் செய்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டுகளை கவர்னர் பார்வையிடுகிறார். அரசாங்கம் கணக்கோடு தான் செலவிடுகிறது

இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் குறித்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்
 பேரவையில் வைக்கப்படாத நிலையில் அத்துறை சம்பந்தமான
 மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படுவது
 முறையா என்பது குறித்து

43

1975 மார்ச் 17]

DR. H.V. HANDE: My question is a sepecific question and it cannot be lightly brushed aside. The hon. Member, Thiru Ponnappa Nadar is also aware of it. The most important and valid point is that the Report has to be laid on the table of the House. There is no use of saying—

கவர்னர் பார்வையிடுகிறார், ஆடிட் செய்யப்படுகிறது

I am not going into the merits of the case. The point is, where is the report. There is no use of trying to console us and we are not here to be consoled. Whether the Hon. Minister can produce any documentary evidence to prove that the report has been laid on the table of the House. Unless this is done, he cannot proceed further. I have raised a constitutional question and I invite the attention of the distinguished lawyers like Thiru Ponnappa Nadar to express their opinion on the matter.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, as regards Audit reports Article 151(2) says—

“The reports of the Comptroller and Auditor-General of India relating to the accounts of a State shall be submitted to the Governor or Rajpramukh of the State, who shall cause them to be laid before the Legislature of the State”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டேபிளில் பிளேஸ் பண்ண வேண்டுமென்பது ஒன்றாக இருக்கலாம். அதைப் பண்ணவில்லை என்பதாலே டிமாண்ட் கேட்க முடியாது என்பது எப்படிச் சரியாக இருக்கும்? அது வேறு. அதற்கு என்ன முறையோ, அதைச் செய்யுங்கள். ரிப்போர்ட் வைக்க வேண்டும்; வைக்கவில்லை என்ற வாதம் வேறு. ரிப்போர்ட் வைக்கவில்லை என்பதற்காக (குறுக்கீடு) அதற்கு என்ன நடவடிக்கையோ, (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: வயலேஷன்) வயலேஷனுக்கு என்ன நடவடிக்கையோ அதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக டிமாண்டே கோர முடியாது என்பதல்ல. (குறுக்கீடு)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த டிமாண்டுகளெல்லாம் கவர்னர் ரூடைய முன் அனுமதியின் பேரிலேதான் மன்றத்திற்கு வரவேண்டுமென்ற நியதியிருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த டிமாண்டுகள் எல்லாம் இந்த மன்றத்திற்கு வருகின்றன. அப்படி வரவில்லை யென்றால், கவர்னர் பெருமான் அவர்களோ, செக்கரட்டேரியட்டிலோ, என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தையாவது இந்த மன்றத்திலே வைப்பது பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது எழுப்பப்பட்டிருக்கிற பிரச்சினை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி சில அறிக்கைகள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா என்பது. லாண்ட் ரெவினியூ இலாகாவினுடைய அறிக்கையில் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்குக் காண்க

இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் குறித்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்
பேரவையில் வைக்கப்படாத நிலையில் அத்துறை சம்பந்தமான
மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படுவது
முறையா என்பது குறித்து

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 மார்ச் 17]

டிப்யூஷன்படி ஒன்றைச் செய்யவில்லையென்பதற்கும், இந்த மானியக் கோரிக்கையை இங்கு எழுப்புவதையும் இரண்டையும் இணைப்பது கூடாது. ரிப்போர்ட் கொடுப்பதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டை அசெம்பிளிக்கு அனுப்புகிறோம். அது பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டிக்குப் போகிறது. பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி அதைப்பற்றி விவாதிக்கிறது. அதன் மூலமாகவும் அறிக்கை வைக்கப்படுகிறது. இதற்கான அறிக்கையை ஸ்டீண்ட் ரெவினியூ அறிக்கையோடு சேர்த்துக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை ஆராயலாம். ஆனால், இப்பொழுது எழுப்பப்பட்டிருக்கிற பிரச்சினை வேறு. மானியக் கோரிக்கையை எழுப்புவது வேறு, ரிப்போர்ட் வைப்பது வேறு.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் கொஞ்சம் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஒரு விஷயத்திலே கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். எந்த கான்ஸ்டிடியூஷனல் புரவிஷனையும் வயலேட் பண்ணுவதற்கு இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை கிடையாது. நம்முடைய ரூல்ஸ்கூட கான்ஸ்டிடியூஷன் விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய லா மினிஸ்டர் கூட ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

We cannot violate any constitutional provision.

கரெக்ட் தானே அது? அடுத்த கேள்வி கான்ஸ்டிடியூஷனல் புரவிஷன் வயலேட் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பது. இந்தக் கேள்விதான் பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ரெவினியூ துறையோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் திட்டவாட்டமாகத் தகவல் வந்துள்ளது. ஆடிட்டர் அண்ட் காம்ப்ளெயர் ஜெனரலுக்கு எந்தவிதமான அறிக்கையும் இந்தத் துறைபற்றிக் கொடுக்கப்படவில்லை.

It was not submitted. அறிக்கை சப்மிட் செய்தால்தான் கான்ஸ்டிடியூஷனல் புரவிஷன் பிரகாரம் இந்தத் தொகையை அவர்கள் கோருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இப்போது இல்லை. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் தாங்கள் ஆம்நது சிந்தித்துத் தீர்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறேன் என்று நினைத்து விட்டுவிடக்கூடாது, முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாகவே கவலைக்குரிய பிரச்சினையாக இது எனக்கு இருக்கிறது.—அதனால்தான் கேட்கிறேன். முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் தங்களுடைய தீர்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் குறித்து ஆடிட் ரிப்போர்ட்
பேரவையிஸ் வைக்கப்படாத நிலையில் அத்துறை சம்பந்தமான
மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படுவது
முறையா என்பது குறித்து

1975 மார்ச் 17]

THIRUMATHI T.N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Sir, So far as Article 151(2) is concerned, it says that the report of the Comptroller and Auditor-General relating to accounts of a State shall be submitted to the Governor. இந்த அறநிலையத் துறை கணக்குகளும் அக்கவுண்ட்ஸ் ஆப் தி ஸ்டேட் என்பதிலே வருகிறதா? இதுவரைக்கும் இந்தத் துறையின் கணக்குகள் ஆடிட்டர் அண்ட் காம்ப்ட்ரோலருக்குப் போகாமல் இருந்திருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றியெல்லாம் இப்போது பேசவேண்டாம். ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பது ஒரு பிரச்சனை. வரவில்லையென்றால் அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும். அது வராமல் இருந்தால் வயலேஷனாக இருக்கலாம்; அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யலாம். ஆனால் அதற்காக இந்த டிமாண்டே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று விதிமுறைகளில் இல்லை, ஆகவே எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: It is said only in a general way that the report of the Auditor-General relating to the accounts of the State shall be submitted to the Governor.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஆளுநர் அவர்களுடைக் பரிவுரையின்பேரில்தான் இந்த கோரிக்கையை நான் எழுப்புகிறேன். கணக்குகள் அத்தனையும்லேண்ட் ரெவின்யூ கணக்குகளோடு சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. பி.ஏ.சி.யிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலே வேறு ஏதாவது அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் அவர்கள் பேசுகின்ற போது பேசலாம். ஆளுநர் அவர்களுடைய பரிவுரையின்மேல் தான் இதைக்கோருகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியம் எடுத்துக் கொள்ளப்படக் கூடாது என்று தடையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு பிரிசிடண்ட் இருக்கிறது, லோக் சபாவிலே பாண்டிச்சேரிபற்றிய மானியம் வந்தபோது மாண்புமிகு லோக சபை உறுப்பினர் செழியன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள், அப்போது அவர்கள் புரட்சிஜர் சரியல்ல என்று சொன்னபோது ஸ்டீக்கர் அவர்கள், அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வாதம் நியாயமான வாதம் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டுத்தான் இந்தச் சபைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த முறையிலேதான் நான் சொல்கிறேன், ஆடிட்டர் அண்ட் காம்ப்ட்ரோலருக்கு அனுப்பவில்லை, அனுப்பக்கூடாது என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அறிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டவில்லை, ஆகவே அவர்கள் கொண்டுவர உரிமை இல்லை என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் குறித்த ஆடிட் ரிப்போர்ட் பேரவையில் வைக்கப்படாத நிலையில் அத்துறை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படுது முறையா என்பது குறித்து

[1975 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்கள் ஒரு கருத்தை, தவறான கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கவே கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை, ஆகவே அப்படிப்பட்ட தவறான கருத்தைச் சொல்லக்கூடாது. எல்லாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்ற விளக்கத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். முறைப்படி நாம் நடக்காமல் இல்லை, நடந்திருக்கிறோம். ஆனால் அதற்காக மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன். ஆடிட்டர் ரிப்போர்ட் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல. வைக்காமல் இருப்பதால் மானியக்கோரிக்கையைக் கொண்டு வரக்கூடாது என்று விதிமுறைகளில் இல்லை, ஆகவே கொண்டுவரலாம்.

7. 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு, இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு, இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,13,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

THIRU K.S. KOTHANDARAMIAH.—Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 1,13,97,000 under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss about the need to constitute an Inquiry Commission to investigate into the irregularities in the working of the Hindu Religious and Charitable Endowments Administration, I move—

“That the allotment of Rs. 1,13,97,000 under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, கோவில் நிர்வாகங்களை ஆராய்ந்து சீர்படுத்த ஓர் உயர்மட்டக் குழு அமைக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றி விவாதிக்க—

1975 மார்ச் 17] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு, இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,13,97,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”. என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பழனியில் அடிக்கடி சும்பாபிஷேகம் நடப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு, இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,13,97,000 இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K.P. GOPAL: Sir, to discuss about the steps to be taken to prevent the frequent thefts of idols in temples, I move—

“That the allotment of Rs. 1,13,97,000 under Demand No. 12—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது டிரஸ்ட் மூலம் நிர்வகிக்கப்படும் கோவில் உடைமைகள் முழுவதும் அரசுடைய நேரடிப் பார்வையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 12—1959 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு, இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,13,97,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 57,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, காதி போர்டு நிர்வாகத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 57,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 17]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு கதர், கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தில் தொழில் கூட்டுறவுப் பயிற்சி கொடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 57,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss about the introduction of modern methods for the production of Khadi, I move—

“That the allotment of Rs. 57,00,000 under Demand No. 27—Khadi be reduced by Rs. 100.”

THIRU N. DENNIS: Sir, to discuss about the necessity to revive the Kanyakumari District Palmgur Federation, I move—

“That the allotment of Rs. 57,00,000 under Demand No. 27—Khadi be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கை பால்பண்ணை வளர்ச்சி, தமிழ்நாடு கதர் கிராமத்தொழில் வளர்ச்சி ஆகியவைபற்றிய குறிப்புகள்* அத்தனையும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்று துறைகளிலேயும் கடந்த ஆண்டு சனிலே ஆற்றிய பணிகளையும் அதற்குப்பின்னால் கடந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் ஆற்றியிருக்கிற பணிகளையும் எதிர்காலத்திலே ஆற்றப்போகின்ற பணிகளையும் குறிப்பிட்டு விளக்கம் அளிக்கின்ற முறையிலே குறிப்புகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்தத் துறையின் அதிகாரிகளும் அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்களும் எடுத்துக் கொண்ட பெரிய முயற்சியின் காரணத்தினால் கடந்த 6, 7 ஆண்டுக்காலத்தில் 9,600 ஆக இருந்த கோயில்களின் எண்ணிக்கை 20,246 நிலையங்கள் என்ற வகையில் இன்றைக்கு அறநிலையத் துறையின் ஆட்சியிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல வருமானத்தைப் பெருக்கி இருக்கிறோம், திருப்பணி வேலைகள், சமூகத்திற்குப் பயன்படுகின்ற காரியங்கள், நிர்வாகம் சிறந்த முறையிலே செயல்படுவது ஆகியவை எல்லாம் நல்லமுறையிலே ஆற்றப்படுகின்றன. கோயில்களிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள் 50 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் நீண்ட

* 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு, இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் குறித்த மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் உரை இணைப்பு I ஆக 104-112 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நெடுநாட்களாக நிரந்தரமாக வேலைபாதுகாப்பு இல்லாமல் சம்பள உயர்வு இல்லாமல் இருந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி கடந்த ஆண்டிலே கோயில் வருமானத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் ஒவ்வொரு கோயிலில் உள்ள நிதிவசதியை அனுசரித்து அவர்களுக்குச் சம்பள நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு மாதந்தோறும் சம்பள உயர்வு, வேலையிலே பாதுகாப்பு போன்றவை யெல்லாம் செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தமிழ்நாடு அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் மாதந்தோறும் 10 ரூபாய் செலுத்தி, அவர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னாலேயே பணிக்காலத்திலேயே இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பது என்ற திட்டம், தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஊழியர்களுக்குச் செய்கின்ற மிகப் பெரிய திட்டமாக இருந்து வருகிறது.

தற்பொழுது மாதந்தோறும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்ற திட்டத்தை அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இந்தத் திட்டம் ஆலய ஊழியர்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதால் இதுநாள் வரையில் அதை அவர்களுக்குச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் ஆலய ஊழியர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்க தனியாக அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அந்த பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் இருந்தாலும் ஆலயங்களில் பணிபுரியும் சுமார் 50,000 ஊழியர்களின் எதிர் காலத்திற்குப் பொருந்தும் வகையில் ஆலய ஊழியர்கள் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்று தனியாக ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அந்த ஊழியர்கள் பணிக்காலத்தில் இறக்கும் நேரத்தில் அவர்களது குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தனியான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, வெகுவினாவிலே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே அறிவித்துக் கொள்வதற்குப் பெருமைப்படுகிறேன். அதுவும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் பிறந்த நாளான வருகின்ற ஜூன் 3-ஆம் தேதி முதல் அது செயல்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதேபோல, கோயில் ஊழியர்கள் அவர்கள் குடும்பத்திலே நடைபெறும் திருமணங்களுக்கு முன்கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும், அதுவும் வட்டியில்லாக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்ட நாட்களாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையையும் இன்றைக்கு நம்முடைய அறநிலையத்துறையின் சார்பிலே ஏற்றுக் கொண்டு, திருக்கோயில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் தங்கள் திருமணத்திற்கோ அல்லது தங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கோ தங்கள் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கோ-திருமணம் செய்யும்பொழுதோ திருமணக் கடன் தொகையாக நிதிநிலைக்கேற்ப அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அவ்வாறு அளிக்கப்படும் கடனுக்கு எந்தவிதமான வட்டியும் இல்லாமல் கோயில்களில் திருமணப் பெறப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த 1973-74-ஆம் ஆண்டில் கோயில் ஊழியர்களுக்குச் சம்பள நிர்ணயம் செய்தோம். அந்த அடிப்படையில் புதிய

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 1]

சம்பளத்தைக் கடந்த ஆண்டிலேயிருந்து அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். தற்போது ஏறியுள்ள விலைவாசி, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சம்பள உயர்வு இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த அளவிற்குக் கோயில்களின் சார்பில் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் அந்தத் தந்தக் கோயில்களின் நிதிவசதிக்குத் தகுந்தாற்போல் சில ஊதிய உயர்வைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் வருகின்ற எப்ரல் மாதம் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து 50,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருவாய் உள்ள கோயில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு மாதந்தோறும் 5 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு தரப்படும். 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் வரையிலே வருவாய் உள்ள கோயில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு மாதந்தோறும் 10 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு தரப்படும். அதேபோல் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருவாய் உள்ள அனைத்துக் கோயில்களிலும் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு மாதந்தோறும் 15 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு இப்பொழுது இருப்பதை விடக் கூடுதலாக அளிக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மற்றும் இந்தத் துறையின் சார்பில் ஆற்றிவரும் பல்வேறு குறிப்புகளையும் கொள்கைக் குறிப்பிலே வைத்திருக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால்வளத்துறை கடந்த ஆண்டிலே செய்திருக்கின்ற நல்ல சேவைகளைக் குறிப்பிட்டு எதிர்காலத்திலே போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களையும் சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளைக் குறித்துப் புத்தமாகத் தந்திருக்கிறோம். புதிய திட்டமாக பிளாஸ்டிக் டெயில் பால் வழங்கும் திட்டத்தை வருகின்ற மார்ச் மாதம் 28-ஆம் தேதி நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் மாதவரம் பால்பண்ணையில் தொடங்கி வைக்க இருக்கிறார்கள். அதன் முன்மாதிரியாக உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் அந்தப் பாலேப் பார்ப்பதோடு, பருசவும் இன்றைக்கு மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களின் அனுமதியைப்பெற்று, லாபியில் வழங்க இருக்கிறோம். அதைச் சுவைத்துப் பார்த்து நகரமக்களிடத்திலே பாலின் சுவையைப் பற்றிச் சொல்லி (குறுக்கீடு) பால்கோவாவும் தருகிறோம், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். எனவே, விவாதத்திலே கூடு இல்லாமல் சுவையோடு நல்ல முன்னேற்றகரமான யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

Dr. H.V. HANDE: Hon. Speaker Sir, on these three Demands moved by the Hon. Minister, I wish to offer a few points for consideration of the House.

There are three Demands before us. I wish to take up first Milk Projects. I would like to say that as far as the milk project is concerned, and so far as the milk department is concerned, I am very sorry that several things that should have been looked after well had been ignored

1975 மார்ச் 17]

[Dr. H. V. Hande]

by the department concerned. In 1973 itself, I had brought to notice a number of irregularities to the attention of the Hon. Minister. But since then nothing proper seems to have been done specifically to the points raised. I have points to substantiate what I have said.

For instance, there is the Madurai Milk Project. In 1971-72, the net loss after charging interest on capital is Rs. 11.16 lakhs. That is the loss that has taken place in this particular project. This is for one year. That is the performance of the Government. Then, as far as the Madras Dairy and Milk Project is concerned, another shocking information is the loss is 0.47 lakhs without charging interest and Rs. 4.79 lakhs after charging interest for one year. This is the quantum of loss sustained by the department.

How is it they do not streamline the functioning of this department? A number of times, my distinguished friend, Mr. Chezian has said that whenever you start a project, you always start where there is no milch cattle. Milch cattle are available in plenty in Kangayam and if you start the project there, the quantum of milk yield will be more. There should be grazing pastures provided. All these things come under the function of the department. This is as far as inefficiency in administration goes.

There are financial irregularities. The department is replete with financial irregularities. For instance, there is the Cattle Feed Plant. The House will be shocked to know that in the matter of cattle feed plant, in the matter of tenders for the same, there are a lot of irregularities. It has been brought to notice of the public that in the matter of issuing tenders for this plant, the Government invited tenders. A number of people quoted different rates. One company, Larsen and Toubro quoted Rs. 5.96 lakhs. Another company, Valcan Ltd., quoted Rs. 4.67 lakhs. The lowest was still down and I do not have the figures just now. What should they have done? They should have given to the lowest tenderer. But this was given to the highest tenderer for Rs. 5.96 lakhs, not even to the lower one for Rs. 4.67 lakhs. This was given to Larsen and Toubro. Why? What is the meaning of this? How can this happen? This is a financial irregularity of the highest order. What steps the Government has taken to set right the financial irregularity? Who is behind all these things? The Minister and the Government should answer. What is the argument they have advanced for offering this to the highest tenderer?

Orders were issued for starting this cattle feed plant in 1967. It should have been commissioned in 1970. But it was not. It was completed only recently, a few months ago, and why? There was lack of

[Dr. H. V. Hande]

[1975 மார்ச் 17]

co-ordination between the Civil Works Department and the Milk Project officials. I wonder whether the Hon. Minister is aware of all these things.

The House will be surprised, shocked to know that the top portion of the concrete had to be chipped off. Even for that, Larsen and Toubro was called in for this. The Civil Works Department constructs and a private company is called upon to chip off the concrete. There has been lack of co-ordination between the departments. A fabulous sum of money was spent. I would like to know why these things have happened? What are the steps taken to rectify the mistake in construction by the Civil Works Department. I would like to know the performance of the plant. I understand that the original capacity of the plant was 80 tons a day. That is, it was envisaged to produce 80 tons of cattle feed per day. Then the installed capacity was changed and it was 40 tons per day. What is the actual production? It is only 3 or 5 tons per day. After spending lakhs and lakhs of rupees, having committed financial irregularities, the capacity is deplorably low. Who is responsible for this?

(முற்பகல் 11-00)

Has the Hon. Minister taken them to task? If the Hon. Minister has not taken them to task, we will have to take the Hon. Minister to task.

Then with regard to the scandal relating to skimmed milk powder, 5.5. M. Tonnes of skimmed milk powder to the value of Rs. 0.68 lakh was damaged and it was sold at a deplorable rate of 0.36 paise per kg. to the Cattle Feed Mixing Plant. Articles like rice spoiled by the Civil Supplies Corporation or the Food Corporation of India are given free to the Government and that has not been accounted for. In spite of that, it is not running at a profit but at a loss.

What about the milk collection? Are we happy about the milk collection and distribution. The milk collection is only 55,000 litres per day but the quantum of milk sold is 110,000 litres per day. How is it possible to sell 110,000 litres when the milk collection is only half of it unless the milk is diluted? I know the milk is diluted. Milk powder and butter oil is mixed in the plant itself under the specific orders of the Government. Last year at about this time for about a fortnight, continuously rotten oil was mixed and there was a bad smell in the milk. A number of telephone calls came from the customers. Why it happened and whether it was investigated and whether responsibility was fixed? All these aspects of the matter have to be considered.

For a long time, cow's milk and buffalo's milk have been kept separately in the Chillery Centres at Baluchetty Chatram, Tindivanam, Ambur,

1975 மார்ச் 17]

[Dr. H. V. Hande]

etc. But when they are brought to Madhavaram together, they get mixed up. But the milk authorities say that cow's milk and buffalo's milk are separate and there is no mix-up. We are not happy over these things.

Then again, a number of lorries were bought for the Government project but they were kept idle for a long time in T.V.S.

Then, last year I brought to the notice of the Hon. Minister a number of irregularities in the Thanjavur District Co-operative Milk Production and Marketing Federation and there was loss due to mismanagement. Till this day, nothing seems to have been done. I do not know what political strength the people connected with it derive. The speeches of Hon. Members are just flouted and they do not bother about it. They feel that whatever Hande might speak, they need not care about it.

So far as Hindu Religious and Charitable Endowments are concerned, I have raised a specific point, namely, that the accounts are not properly scrutinised and they do not come under the purview of the Comptroller and Auditor-General of India. That is my charge. A number of financial irregularities have been committed in various temples. For instance, there is the Kapaleeswarar temple and the trustees of this temple are also trustees of the Karpagambal Kalyana Mandapam. With regard to the construction of the Kalyana Mandapam, one of the trustees was interested in the matter and tender of one gentleman—I do not want to mention his name—who has absolutely nothing to do with the construction at all and who has no experience in that field, was accepted even though it was a higher rate. This person has given a name to his Company, which is a binami one. Regarding this matter a number of petitions were received from a number of organisations and even from Opposition Parties and I tried to investigate the matter. The House would be surprised to know what when we gave the complaint to the Chairman of the H.R.E. Board, he sent it to the Minister who in turn sent it to the trustee. But the trustee says, whatever we may say or do, “nobody can touch or shake me because I have got the political backing”. In this connection, I want to point out that the person concerned with the construction has stated that he has got the necessary engineering competency. Whenever construction has to be done, a competency certificate has to be given. Two Engineers have been suspended because they gave a false certificate. Sir, I am not concerned with a particular temple but I am particularly concerned about the expenditure aspect of the matter. Let the Public Accounts Committee examine the accounts.

As regards “Deiveega Peravai”, what is the work going on there? Who is the head of this institution? A sum of Rs. 15 lakhs is being spent; for what purpose? They are doing only the “vazhipadu” of the

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1975 மார்ச் 17]

Government. They do not do it in the case of all the members of the ruling party but only those with whom they have good relations like the Hon. Chief Minister. A lot of money is spent on "Vazhipadu". The Government must properly examine their accounts. I am also told that a number of Ambassador and Impala cars are being used by the top people for their luxury. They are answerable to the House....

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அறநிலையத் துறையால் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணத்திற்கெல்லாம் கணக்கே இல்லை. யார் யாரோ செலவழிக்கிறார்கள், தெய்வீகப் பேரவையில் உள்ளவர்கள் இம்பாலா காரில் செலுகிறார்கள் என்றெல்லாம் தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகள், மேலவை உறுப்பினர் தெய்வீகப் பேரவையின் தலைவர். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் முக்கியமான மடாதிபதிகள் எல்லாம் அதிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அறநிலையத் துறைக் கணக்குகள், தெய்வீகப் பேரவைக் கணக்குகள் எல்லாம் தணிக்கைக் குழுவால் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரை வருவாய்த்துறையோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தது. கடந்த ஆண்டிலிருந்து வணிக வரித்துறையோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆடிட் செய்து ரெவின்யூ இலாகாவில் கணக்குகள் வைக்கும்போது இந்தத் துறையின் கணக்குகளும் இணைக்கப்பட்டுத்தான் நம்முடைய பேரவையில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் சரியாகக் கவனிக்காமல் தொடர்ந்து தெய்வீகப் பேரவையைப் பற்றியும், அறநிலையத் துறையைப் பற்றியும் குற்றம் சாட்டுவது இந்த அவையில் சரியாக இருக்காது.

(திரு. என். டென்னிஸ் தலைமை.)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதற்காகத்தான் நான் அந்த மன்ற உறுப்பினர் பெயரை இழுக்கவில்லை. இழுக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த 15 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் முறையாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

(மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் எழுந்து நின்றார்)

நான் முடித்து விடுகிறேன். நீங்கள் உட்காருங்கள், பிறகு பதில் சொல்லுங்கள். How can the Hon Minister speak when I am not yielding.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : நான் எழுந்து பேச உரிமை கிடையாதா? அது சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று நீரூழிக் கட்டும். ஏன் மிரட்டுகிறார்?

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, நமது சபையின் மரபே, விளக்கம் அளிப்பதற்கு ஒரு அமைச்சர் எழுந்து எப்போது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், என்பது. அப்படி ஒரு அமைச்சர் எழுந்திருக்கும்போது,

1975 மார்ச் 17]

[திரு. கு. காமாட்சி]

அவரை, “நீங்கள் உட்காருங்கள், நான் சொல்வதை எல்லாம் சொல்வேன்” என்ற முறையில் பேசுவது சரிதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, அதற்கு ஒரு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். மாபு என்ன என்று சொல்கிறேன். நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி, ஒரு கருத்தைப் பற்றி ரெண்டே ரெண்டு வார்த்தை சொன்னேன். அதற்குள் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து நிற்கிறார். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட—சீனியர் மினிஸ்டர்கள் எல்லாம்கூட; பேசும்போது குறிப்பு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். நான் யாரையும் குற்றம் சாட்டவில்லை. உறுப்பினர் பேசிய பிறகுதான் அதற்குப் பதில் கொடுக்கிறார்கள். நான் என்னுடைய கருத்தை முடித்து விடுகிறேன். அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசலாம். நான் யீஸ்ட் செய்கிறேன் என்றுதான் சொன்னேன். பேசுவதற்கே வாய்ப்புத் தரவில்லை என்றால் என்ன செய்வது?

நான் கேட்பது, இந்த ரூ. 15 லட்சம் எப்படி செலவழிக்கப்பட்டது? வேண்டுமானால் விளக்கத்தை அமைச்சர் இந்த அவையில் வைக்கட்டும். நான் ஒரு வினா எழுப்புகிறேன். பதினைந்து லட்சம் எப்படி செலவழிக்கப் பட்டது? ஏதாவது ஒரு குறிப்பு அமைச்சரிடம் இருந்தால் அதைத் தெளிவாக மன்றத்திற்கு இன்றைய தினம், இப்போதே விவாதம் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் தர முடியுமா? என்று கேள்வி, பதில் கொடுக்கப்படும். ரூபாய்பதினைந்து லட்சம் இப்படி, இப்படி செலவழிக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா? அமைச்சர் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டாமா? இந்த அவையில் இந்த இலாக்காவில் அதற்கு நான் ஒரு விளக்கம்கூட சொன்னேன். ஜூடிஷியல் என்றும் எக்ஸ்சூடிவ் என்றும் செபரேட்டாக, தனித் தனியாக வைக்க வேண்டும் என்று பலமுறை விவாதித்திருக்கிறேன். குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அதைப் பொறுத்தவரையில் அத்தோடு விட்டு விடுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN [THIRU N. DENNIS]: The hon. Member has already taken 17 minutes.

DR. H. V. HANDE: I will finish within two minutes.

நடைமுறையைப் பொறுத்தவரையில், ஏராளமான முறைகேடுகள் சொல்ல முடியும். நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. இங்கே பல ஆதாரங்களை இப்போதுகூட எடுத்துச் சொல்ல முடியும். உதாரணத்திற்கு வேண்டுமானால் ஒரே ஒரு கருத்து.....

In 1973 the Chief Executive Officer ordered the closure of the Khadi Sales Depot at Purasawalkam. It was suddenly closed. But within six months the goods were stolen. I do not know what happened afterwards. But suddenly the depot was opened. Similarly large quantities of cotton had to be obtained from Hyderabad and other places. But, for that, no proper tender was quoted. Nothing of that sort had been done. Lakhs of rupees had been spent but without following proper procedure. Eight times I have got particulars with me. I am prepared

to hand it over to the Hon. Minister. I hope the Hon. Minister will give a satisfactory answer. There has been serious lapse. That is why I would like to submit that we strongly support the cut motions given on behalf of our party to see that the Augean's tables are thoroughly cleaned.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இந்து அறநிலையத்துறை சம்பந்தமான விளக்கக்குறிப்பேடுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மற்றத் துறைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் நான் இந்து அறநிலையத் துறையைப் பற்றிப் பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். இந்தத்துறை செயல் படக்கூடிய விதம் எப்படி இருக்கின்றது என்பதின் ஆண்டுக்கு ஒருமுறையாகிலும் இந்த மன்றத்தில் விவாதத்தின் மூலமாக அறிந்து மேற்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்ற கருத்திலேதான் எனது பேச்சினைத் துவக்குகிறேன்.

இந்து மதத்தை, அதனுடைய கோட்பாடுகளை பரப்புவதற்கு என்றே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனம் இந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் போர்ட். மற்ற மதங்கள்—கிருஸ்துவ மதமாக இருந்தாலும் சரி, இஸ்லாமிய மதமாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு என்று இந்த அவையில் வந்து பேச வேண்டிய அவசியம், ஒட்டு எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு என்று அவரவர்களே வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் குறிப்பாக, தென் நாட்டில் இந்து அறநிலையம் சம்பந்தமாக நமது மாநில அரசாங்கமானது சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் இங்கு வந்து இங்கே உள்ள கோயில்களில் வழிபாடு செய்வது விருந்து இதை உணர முடிகிறது. உலகத்திலேயே இருக்கக் கூடிய மதங்களில் மிகப் பூர்வீகமான மதம் இந்து மதம் தான். மற்ற மதங்கள் அல்ல. மற்ற மதங்களை உண்டாக்கியவர்கள் இன்னர், இன்னர் என்று பெயர் சொல்லலாம். கிறிஸ்துவ மதத்தை உண்டாக்கியவர் ஏசு கிருஸ்து. இஸ்லாமிய மதத்தை உண்டாக்கியவர் நபிகள் நாயகம் என்று சொல்லலாம். புத்த மதத்தை உண்டாக்கியவர் கௌதம புத்தர். ஆனால் இந்து மதத்தை உண்டாக்கியவர் யார்? யாராகிலும் சொல்ல முடியுமா? சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்களைக் கேட்டால்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மதப் பிரச்சாரம் செய்கிறாரா? பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசுகிறாரா? விவரம் தெரிந்தால் பரவாயில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : (நெல்லிக்குப்பம்) தலைவரவர்களே, நான் பேசுவது ஜேம்ஸ்களுக்குப் புரியாது. நான் பேசுவது சுப்பிரமணியங்களுக்குப் புரியும். லட்சுமணஸ்வாமிகளுக்குப் புரியும். கோவிந்தசுவாமிகளுக்குப் புரியும். நாராயணசுவாமிகளுக்குப் புரியும். கண்ணப்பர்களுக்குப் புரியும். ஆகையால் தான் இந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் டிபேட்டில் பேசுகின்றேன்.

1975 மார்ச் 17] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்)]

இந்து மதத்தை யார்தான் ஸ்தாபித்தனர்? இந்து மதம்தான் உலகத்திலேயே முதன் முதலில் இருந்தது என்று ஆதாரங்கள் இருக்கிறன. நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திராவிட நாகரீகத்தைப்பற்றி இன்றைய தினம்.....

திரு. க. மு. இராசகோபால் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் பழைய மதம் இந்து மதம் என்று சொல்கிறார். இந்தியாவில் மதமே இல்லை. ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் இந்து மதம் ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்பு மதம் கிடையாது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): திராவிட நாகரீகம் என்று சொல்லக் கூடிய நாகரீகம் மொகஞ்சாதாரோ, ஹரப்பா என்ற சிந்துவெளியிலுள்ள பகுதியில் இருந்திருக்கும் என்று ஆர். ஜி. பண்டாரக்கர் எழுதியிருக்கிறார். கிருஸ்துபிறப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பே திராவிட நாகரீகம் ஏற்பட்டது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அவர்கள் லிங்கங்களை வைத்து வழிபட்டார்கள் என்று இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுவந்தவர்கள் இந்து சமயம் எல்லாவற்றையும் அழித்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லவில்லை; சரித்திர வல்லுநர் ஆர். ஜி. பண்டாரக்கர் எழுதியிருக்கிறார். கிருஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே, 3, 4 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இந்த லிங்க வழிபாடு பாரதத்தில் ஏற்பட்டது என்று எழுதியிருக்கிறார். உலகத்திலேயே ஒரே ஒரு மதமாக, இந்து மதம் இருந்த காலம் இருந்திருக்கிறது என்றால் மற்றவர்கள் எல்லாம் குற்றம் காண மாட்டார்கள். எனது அருமை நண்பரும் குற்றம் காணமாட்டார் என்றே கருதுகின்றேன். ஆனால், இந்த இந்து ரிலிஜியஸ் எண்டொமண்ட் போர்டின் நோக்கங்கள் செயல்படக்கூடிய வழி முறைகள் இன்னன்ன என்பதனை, செயல்பாடுகளை, வழிமுறைகளை, இன்னின்ன, என்பதனை எல்லாம் நமது இலாக்கா எடுத்துக்கொண்டு சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான் எனது ஆசை. மனிதனுடைய உயிரும் உடமையும், எங்கும் நிறைந்த, எல்லாம் வல்ல கடவுள்பால் எடுத்துக் சொல்லும் வழிமுறைகள், தான் மதம். அதுதான் மார்க்கம். இஸ்லாமிய சமூகமானாலும் சரி, கிருஸ்துவ சமூகமானாலும் சரி, சீக்கிய மதமானாலும் சரி, எடுத்துப் பார்த்தால், ...

திரு. ஆர். பெரன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதப் பிரச்சாரம் செய்வதை விடுத்து, இந்த பட்ஜெட் தீர்மானத்தைப்பற்றி தனது கருத்துக்களைக் கூறினால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் லிங்க வழிப்பாட்டைப்பற்றி ஏதாவது தெரிந்தால் சொல்லட்டும். லிங்க வழிபாடு என்பது வேறு, ஆண்டவன் வழிபாடு என்பது வேறு. லிங்க வழிபாட்டைப்பற்றி உறுப்பினர் தெரிந்திருப்பாரானால் அவருக்குக் கூறுகிறேன் இந்த அவையிலே அதுபற்றிப் பேசப்படுவதற்கு அதற்குத் தகுதியே கிடையாது.

*

*

*

*

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கூட இப்படித்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அருமை நண்பர் கோவை செழியன் அவர்கள் கூட ஒரு பட்டத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். “தவத்திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி அடிகளார்” என்று பட்டம் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து அந்தப் பாதையில் போகாமல் பட்ஜெட்டில் இருக்கும் சில விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் பேச வேண்டுமென்று யோசனையாக அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள், அருமை நண்பர்கள் சொல்லும் வேண்டுகோளை நான் புறக்கணிக்க வில்லை. எதற்கும் ரூபாய் பணம் மட்டும் போதாது.

THIRUMATHI T.N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of Order. The hon. Member there spoke about ‘Lingam’ and ‘religion’. They are not in good taste in the House. That should be expunged. We strongly object to those words. It is spoken especially when H.R.E. Demand is being discussed.

MR. CHAIRMAN (Thiru N. Dennis): The hon. Member may continue his speech.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : அவர் ஆண்டவனைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதை எடுத்துச் சொல்ல ஏனக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அவர் சொல்வதை அவரே பிறகு திருத்திக் கொள்வார். சேக்கிழார் பெருமான் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்.

“காண்த அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய்
நீர் நாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்”.

நம்முடைய நண்பர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இதிலே பேசிப் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோருக்கும் பக்தி என்பது வந்து விடாது. பக்தி என்பது கட்டையில் வாங்குவது இல்லை. அதற்கான மனப்பக்குவம் வேண்டும். அந்த மனப்பக்குவம் உள்ளவர்களைப்போய் இன்சல்ட் செய்வது என்பது நன்றாக இருக்காது.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : யாரையும் புண்படுத்தாமல் பேச வேண்டும். மதத்தின் இதிகாசங்களை அவர் படித்து இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர் உண்மையிலேயே படித்து இருக்கலாம். அவரை விட நிரம்பப் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரை சப்ஜெக்ட் பற்றி பேசச் சொல்லுங்கள். அதை விட்டு வேறு பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : உங்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நம்முடைய இந்து மதத்தின் கோட்பாடுகளை மற்ற மற்ற மதங்களில், அவர்களுடைய மதத்தின்கோட்பாடுகளாகக் கடைப்பிடித்து இருக்கிறார்கள். இதில் உண்மை இருக்கிறது. நான் அதிகமாகப் பேசவில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தவத்திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அவருக்குள்ளே கருத்தைச் சொல்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் மற்ற எல்லா மதங்களையும் ஒப்பிட்டு, பொதுவாக இந்து மதத்திலிருந்துதான் அவர்கள் கோட்பாடுகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால், வெளியே தவறான கருத்துக்களை ஏற்படுத்தி விடுவதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை, கிருஷ்ணமூர்த்தி மதமாக இருந்தாலும் சரி, இஸ்லாமிய மதமாக இருந்தாலும் சரி, இந்து மதத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது போல் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சரேந்திரன் : ஒருவர் பேசுகிற கருத்து உண்மைக் கருத்தாக இருந்தால் வெளியே தவறாகக் கருத என்ன இருக்கிறது? திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி இருக்கிற உண்மையை எடுத்துக் கூறுகிறார், இதிலே சங்கடப்பட என்ன இருக்கிறது?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : உண்மையான பக்திமானாக இருந்தால், கிருஷ்ணமூர்த்தி இருந்தாலும் சரி, இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோரும் ஒன்றுதான். ஒரே மனப்பான்மையோடுதான் இருப்பார்கள். மதத்திலே வேறுபாடு கிடையாது. ஏனெனில் நண்பர் சொன்ன மாதிரி, நான் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது. மறுக்க முடியாது. ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னால் தோன்றியது இந்து மதம், யார் ஏற்படுத்தியது என்று யாரால் சொல்ல முடியும். அதை நான் ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

“வேறுபடு சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின் விளங்கு
பரம்பொருளே நின்விளையாட்டல்லால் மாறுபடுங்கருத்திலீ
முடிவில் மோன வாரிதியின் நதிதிறன் போல் வயங்கிறம்மா ”

முடிவிற்போது எல்லா மதமும் ஒரே இடத்தில் தான் போய் சேருகிறதோ. எப்படி. மலைகளில் இருக்கும் நீர் கடலில் போய் சேருகிறதோ, பெங்கால் கடல், ஜப்பான் கடல், சிங்கப்பூர் கடல், என்று எல்லாமே ஒரே சமுத்திரத்தில் போய் சேருகிறதோ அதேபோல் எல்லா மதமும் ஒரே பரம்பொருளை நாடுவதற்கு வழி காட்டியாக இருக்கின்றன. ஆகையால் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் நம்முடைய இந்து மத அறநிலையம் இந்தக் கருத்துக்களை மாணவர்களிடத்திலும் மக்களிடத்திலும் பரப்புவதற்கு உரிய காரியங்களைச் செய்யுங்கள் அதற்குரிய வழிமுறைகளை ஆராய்ந்து பாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்று என்ன நடக்கிறது. கோவிலை மட்டும் நாம் பார்த்தால் போதும் அதுவும் நம்முடைய நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். தெய்விகப் பேரவைபற்றிச் சொன்னார்கள். அதை மிக நல்ல முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்று கோவில்களைப் பற்றியெல்லாம் சினிமா விளம்பரம் மாதிரி ஆக்கிவிட்டு இருக்கிறார்கள். கோவிலுக்கு விளம்பரம் இருக்கக்கூடாது. இந்தக் கோவிலுக்கு வாருங்கள் முருகன் அருள் பெறுங்கள் என்று இப்படியெல்லாம் போட்டு சொன்னால் பக்தி வளராது. இப்படிப்பட்ட விளம்பரம் செய்யக்கூடிய அளவில் இன்றையதினம் அந்த இலாகா ஈடுபடக்கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது எளிமை வேண்டும். இன்றையதினம் இந்த இலாகா வினர் என்ன சொல்கிறார்கள். பொன்னால் தேர் செய்கிறேன்; வைரத்தால் கிரீடம் செய்கிறேன். இதை நண்பர் ஒத்துக்கொள்வார், பலபேர் ஒத்துக் கொள்வார்கள். பொன்னால் தேர் செய்கிறேன்; வைரத்தால் கிரீடம் செய்கிறேன் என்று அந்த மதத்துறையினர் ஈடுபடக்கூடாது. அப்படி ஈடுபடுவது பக்தியை நீங்கள் கெடுக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லவேண்டும். நேற்றைக்கு முன்தினம் கூட கொரக்கா வாடி கிராமம் கோவில் சுவர் இடிந்து 23 பேர் செத்து மடிந்தார்கள் என்றால், அது தெரியாததனத்தால், பக்தியை முறைப்படி தெரிந்து கொள்ளாத காரணத்தால் அவர்கள் செத்து மடிந்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால், விளம்பரம் கொடுக்கக் கூடாது. பக்தியில் விளம்பரம் கூடாது. உண்மையான பக்தி இருக்குமானால் அதற்குப் பொன் தேர் தேவையில்லை; வைரக்கிரீடம் தேவையில்லை. நெஞ்சமே கோவில் ஒரு மனிதனுக்கு. பெரிய ஞானிகள் கோவிலுக்குப் போகமாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த வழிபாடுகள் எளிமையாக இருக்கவேண்டும். மிகச் சாதாரணமான முறையில் இருக்கவேண்டும். அதற்கு ஆர்ப்பாட்டங்கள் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எதிர்க்கட்சியில் உள்ள பலர் நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தொடங்கியபோது அவருடைய வாதத்தைப் பார்த்து விட்டு ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நோக்கம் மாறி விட்டது போல் எண்ணி இருந்தார்கள். உண்மையான பக்திமான்களை எந்த இடத்தில் வருவார்கள் என்பதை திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொண்டு ஆதரிக்க வேண்டும்.

திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): ஆகையால் சொல்கிறேன்; பக்தியை மிக எளிமையாக வைத்துக்கொள்வதற்கு இந்தத் துறை முயல வேண்டும். எப்படி இருக்கவேண்டும்; எப்படிப்பட்ட பக்தி இருக்கவேண்டும் என்பதை எல்லாம் திருநாவுக்கரசர் சொல்லியிருக்கிறார். இன்றையதினம் மீனாட்சி அம்மனைப் பார்த்தால்தான் அந்த மாதிரி நகை போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று பெண்களுக்குத் தோன்றும். அது உண்மையான பக்தி அல்ல.

1,300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருநாவுக்கரசர் பக்தியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இன்றையதினம் என்ன செய்கிறார்கள்? திருச் செந்தூர், பழனி. திருத்தணியில் பொன் தேர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். “சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்; தமிழொடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். நிலத்தில் கிடைக்கும் பூவோ, தண்ணீரோ அதை வைத்து பக்தி செய்யுங்கள்; எளிமையாகக் கிடைக்கக்கூடிய பூவைவைத்து பக்தி செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது 1,300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருநாவுக்கரசர் சொன்னது மட்டுமல்ல; பகவத் கீதையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் “யார் எனக்கு மலர், கனி, நீர், இலை முதலியன பக்தியோடு படைக்கிறானோ; அத்தூய மனதானது அன்பணிப்பை நான் அருந்துகிறேன்” பகவத் கீதை சரியா, இல்லையா? எப்போது எழுதப் பட்டது? என்ற வாதத்திற்குள்ளே நான் போகவிரும்பவில்லை. எளிமை வேண்டும். மதுரை கோவிலில் உட்பிரகாரத்தில் சட்டை போட்டுக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொன்னோம்; இப்போது சட்டை போட்டுக்கொண்டு போகலாம் என்று அனுமதி செய்து இருக்கிறோம். இங்கேயுள்ள நண்பர்கள் கூடச் சொல்லலாம்; இன்னும் கொஞ்சம் நாள் போனால் செருப்பு போட்டுக் கொண்டு போகக்கூட.....

திரு. க. மு. இராசகோபால் : என் கண்ணோட்டமே வேறு. நான் பேசிய பேச்சுக்கும் நீங்கள் பேசுகிற பேச்சுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : ரொம்ப நாள் ஆகும் புரிவதற்கு.

(முற்பகல் 11-30 மணி)

திரு க. மு. இராசகோபால் : ராமலிங்க அடிகள் கூடச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அவர் இப்போது பேசவில்லை. தலைவர் அவர்களே அவரை உட்கார வைப்பார்கள்.

(பல உறுப்பினர்கள் குரல் எழுப்பினர்.)

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

Thiru V. KRISHNAMURTHI (Nellikuppam) : I do not want to argue with people like Mr. Rajagopal who do not understand things properly.

திரு. ஆலடி அருணா : கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சட்டை போட்டுக் கொண்டு கோவிலில் போவதை வரவேற்றார். இப்போது செருப்பு போட்டுக் கொண்டு கோவிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று கேட்கிறாரா?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): இரண்டையும் நான் வர வேற்கவில்லை. இங்கே கடவுளை தொழுகிற சமயத்திலே நம்முடைய தென்னாட்டிலே சில பழக்க வழக்கத்திலே இங்கே இருக்கின்ற பூசாரிகள் மற்றவர்களை கடவுளைத் தொட அனுமதிப்பது இல்லை. வடநாட்டிலே அப்படிக்கிடையாது. காசிக்கு போனால் லிங்கத்தை கட்டி ஆலிங்கனம் செய்யலாம். தென்னாட்டிலே கோவிலில் இந்த முறையில் இருக்கக் கூடாதா என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Mr. CHAIRMAN (Thiru N. DANNIS): The hon. Member has already taken 15 minutes.

Thiru V. KRISHNAMURTHI (Nellikuppam): I will finish in three minutes. I do not want to speak again for I will not come to this Assembly again.

Thiru R. PONNAPPA NADAR: The hon. Member need not feel so much disappointed.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): அதற்கு பிறகு இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆண்டவனை வழிபட வேண்டுமென்றால் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும். பெரூரில் கம்மையை எடுத்துக் கொண்டு நாம் தண்ணீரை லிங்கத்தின் மேல் ஊற்றி லிங்கத்தை வழிபடுகிறோம். இங்கே இருக்கின்ற சயநல வாதிகள் கடவுளை வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். முதலமைச்சர் இதைக் கவனம் வேண்டும்.

இரண்டாவதாகச் சொல்லக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பக்திக்கு இடையூறு விளைவிக்கக் கூடியவர்கள் நாத்திகர்கள் அல்ல; ஆஸ்திகர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி என்றால் இவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்—நாம் கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு பார்த்தோமே—தென்கலை வடகலை தகராறு—சில வைஷ்ணவம் தகராறு—யாரோ யானையைக் கொடுத்தார்கள். தென்கலை நாமமா? வடகலை நாமமா என்று சண்டை போடுகிறார்கள். இந்து சமயத்தின் பிறவி எதிரிகளாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். உள்ளப்படியே மற்றவர்கள் அல்ல என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு காரணம் இங்கே சொல்லிப் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலைகளை வைப்பதைப் பற்றி இன்றைய தினம் ரொம்பப் பேர் பேசுகிறார்கள். பிரைம் மினிஸ்டரிலிருந்து பிரம்மானந்த ரெட்டியிலிருந்து நம் சி. சுப்பிரமணியம், நம் கலைஞர் கூட பேசி இருக்கிறார்கள். ராஜராஜ சோழனுக்கு தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலில் சிலை வைப்பது நம்முடைய மாநிலத்தின் கோரிக்கை. இதற்கு இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்பு எதற்கு? திருப்பதியிலே விஜய நகர சக்ரவர்த்தி திருப்

1975 மார்ச் 17] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்)]

பணி செய்தார் என்பதற்காக சிலை வைக்க வில்லையா? இந்தக் கோவிலைக் கட்டிய ராஜராஜ சோழனுடைய சிலை இங்கே வைப்பது எந்த விதத்தில் முரணானது? இதைப் போல்தான் ஸ்ரீரங்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும், இதைப் போலத்தான் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தைப் பார்த்தாலும் தெரியும். இந்த கோவில் எப்படி இருக்கின்றது. உள்ளே போனால்—போகவே முடியாது... அங்கே இருக்கின்ற விக்ரகங்கள் சிறையிலே வைக்கப்பட்டது போல் இருக்கின்றன. ஆகவே, துர்விழகத்தில் இராஜராஜ சோழன் சிலையை தஞ்சை கோவில் உள்ளே வைக்க மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோரி, இந்தத் துறை மேன்மேலும் நல்ல முறையில் திறம்பட செயலாற்ற வேண்டும்; என்னுடைய ஒத்துழைப்பு இதற்கு இருக்கும் என்று கூறிப் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, விங்க வழிபாடு பற்றி ஒரு சில கருத்துகளை திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் கூறினார்கள். அதில் சில விருமபத் தகாத வார்த்தைகள் இருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி இருந்தால் அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் ஆத்திகர்கள் மனம் புண்படாத முறையில் சிலவற்றை அணை குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். டென்னிஸ்) : இந்த வார்த்தைகளை எக்ஸ்பஞ்ஜ் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தனியாகப் பார்த்து இந்த வார்த்தைகளை நீக்க வேண்டுமே தவிர இல்லை என்றால் இந்தக் கருத்து பொருளிலிருந்து விரும். பொதுவாக நீக்குவது சரியல்ல. எந்த வார்த்தை என்று பார்த்து நீக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : விங்கத்தைப் பற்றி சொன்ன வார்த்தைகளை எக்ஸ்பஞ்ஜ் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். டென்னிஸ்) : பரிசீலனை பண்ணி எக்ஸ்பஞ்ஜ் செய்கிறேன்.

* **THIRU K.M. SUBRAMANIAM:** Hon. Chairman, Sir, today we are discussing three important issues or Demands. I consider these three Demands very important, because during the freedom struggle, we were told that once independence was achieved, milk and honey would flow through the streets of India. That was the promise made long ago by our great leaders. But today, we find after 27 years of independence, the milk supply in the country—not only in Tamil Nadu—is very, very poor and many people are not getting enough milk even for sustenance.

[Thiru K. M. Subramniam]

[1975 மார்ச் 17]

The Hon. Minister started by saying that milk is very important for health. I entirely agree and nobody will dispute that. But are we getting it? We are supplied through the Milk Project 1,11,000 litres of milk to the City of 27 lakhs population. There are the private suppliers also. Still the supply is poor. I do not know when it will be sufficient.

Secondly, nobody has realised that the supply of milk or breeding of cows and buffaloes is an important aspect of our economy. Particularly, so far as rural economy is concerned, it is the best form of cheap self-employment. Sir, unfortunately, neither this Government nor any other Government has given sufficient importance to this self-employment problem.

This does not require any foreign exchange; this does not require experts. Unfortunately, today, we are giving support to collective dairies. There are so many cut motions that every district must have a dairy farm. How can you have it? How can the rural agricultural worker whose per capita income is only Rs. 400 per annum supplement his income? He can do it only by breeding cows and buffaloes and selling milk in his village. So, this is a very important problem. Every pie spent on this problem is well-spent.

So far as supply of milk to the City is concerned, I am very glad that the Government is starting to supply milk in plastic containers. All right. Today, there are many complaints sent to the Dairy Management, of very bad adulteration of milk with water. If I am wrong, I withdraw it. If that is right, I would like to know whether that has been investigated who is responsible for this? It is seen that many bottles come with the top screws loose. They are open. There are a lot of complaints. I hope and trust that these will be looked into. That is one.

Secondly, the minimum supply is only in one bottle of half a litre. We want that the habit of milk consumption should become popular and the poor should take milk. If we really want poor people to take to milk consumption, there should be quarter litre bottles or containers for 45 paise each, so that more and more poor people can take it without difficulty. In slums, if you sell only 90 paise bottles, the people there are not able to buy it, for they have not got the money.

In Bombay, there is no advance payment. Here advance payment has to be made for getting milk on the first day of the month itself. In Bombay, token is given and the person who wants milk has to present it and get the milk paying cash. Here such a system is not followed. I request the Hon. Minister to introduce such a system here also.

1975 மார்ச் 17]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Another difficulty in Madras City is that every street has got a sort of milk stall and many of these stalls are not licensed. The milk sold at these stalls is very bad and unhygienic. The Corporation authorities should see that they are maintained properly and licences should be given only to those who sell good and pure milk.

I do not know whether I can speak on Animal Husbandry. But one thing is definitely happening. In spite of all the efforts taken by the Government to improve the quality of the animals, animals have not improved. Milkmen are killing calves by denying them the milk. How can we improve the cattle wealth when calves are killed? I request the Hon. Minister to look into this aspect of the matter.

So far as the Hindu Religious and Charitable Endowments Board is concerned, I think I cannot take a political line because I have to speak the truth. As a Hindu, I say that the Hindu Religious and Charitable Endowments Board is working fairly well with some defects. Fortunately, we have a Commissioner, whom I do not know personally—who, I think is doing his duty well. When he comes to the Siva-Vishnu temple in T. Nagar, he never takes even the coconut presented to him. That shows that he is scrupulously honest and that is the impression that he gives. I hope and trust that his services will be utilised by the Board.

So far as “Deiveega Peravai” is concerned, my hon. Friend has stated that it is a barbarous system. Our students are indisciplined; our parents are indisciplined; and generally our people are indisciplined and that is due to their lack of moral sense and faith in god. How can moral sense be created? You must have faith in certain principles. I do not say that God should be decorated in diamonds and God's chariot should be in gold. I only say that man must have faith in God and the Hindu Religious and Charitable Endowments Board must create that faith in God..... (Mr. Chairman sounded the gong)

Sir, some hon. Members have been given 40 minutes. If the Chair does not allow me more time, I will resume my seat.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. DENNIS): The hon. Member can take two more minutes.

THIRU K.M. SUBRAMANIAM: So far as temple accounts are concerned, the H.R.E. Audit raises so many objections. As I was the President of Siva-Vishnu Temple Committee, I could say at one time Audit raised 300 objections. Of course it will be a very good thing if the accounts are audited by the Accountant-General.

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1975 மார்ச் 17]

So far as appeals are concerned, I think that power should be taken away from the Commissioner so that he can devote more attention on the administrative side. In the Corporation, we have got the Taxation Appeals Committee and here we can have a judicial officer to hear appeals.

Then I come to the most important point. If the economic condition of the rural people is to be improved and if the rural areas are to be improved, the development of khadi and village industries should take place not on a piece of paper but at the village level. Unfortunately, Sir, to-day we do not understand the value of khadi. Now plastic baskets have replaced the bamboo baskets. Plastic products have replaced the products of the village industries. Village industries are being killed and I hope and trust that serious thought would be given to the development of village industries. A change of policy and a change of heart are very necessary if the village economy has to be improved.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நான் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசு கோயில் கூடாது என்பதற்காக அல்ல, அது கொடிய வர்களின் கூடாரமாகக் கூடாது என்ற கொள்கையில் இந்த அரசு இன்றைக்கு அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரை எவ்வளவு சிறப்பான காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே அளிக் கப்பட்டிருக்கிற குறிப்புகளிலிருந்து நிச்சயமாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரை, 1967-க்கு முன்னால் எத்தனை கோயில்கள் இந்தத் துறையின் கீழ் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தன என்றும் அதற்குப் பின்னால் கூடுதலாக எத்தனை கோயில்களை இந்தத் துறையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்றும் இங்கே இருக்கிற குறிப்பைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூட உள்ளபடியே பாராட்டு வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நடப்பு நிதியாண்டில் 20,000-க்கு மேற்பட்ட, தனியாருக்குச் சொந்த மாக இருந்து கணக்கிலே வராத கோயில்களை இந்தத் துறையின்கீழ் கொண்டுவருகிறோம் என்ற இனிப்பான செய்தியை இங்கு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள், உள்ளபடியே அதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் 1967-க்கு முன்னால் 9,600 கோயில்கள் இருந்தன, 1967-க்கு பின்னால் 18,268 கோயில்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பார்க்கும்போது ஒரு காலத்திலே இந்த இயக் கமானது ஆட்சிக்கு வந்தால் இருக்கிற கோயில்களை எல்லாம் இடித்துத்

1975 மார்ச் 17]

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

தள்ளிவிட்டு, சினிமா கொட்டகையையும், நாடகக் கொட்டகையையும் கட்டி விடுவார்கள் என்று சொன்ன வாதங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பொய்த் துப்போய்விட்டன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

“நட்ட கல்லும் பேசுமோ நாதன் ஒன்றிருக்கையில்
சுட்ட சட்டி சட்டுவம் சுவையறிந்து உண்ணுமோ”

என்றிருந்தாலும் கூட, இந்த பொறுப்புக்கு வந்த பின்னால் இந்த கோயில்களை காப்பாற்றும் பொறுப்பையும், கோயில் ஊழியர்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பையும் இந்த அரசு எவ்வளவு சிறப்பாக மேற் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாக வருகிற ஜூன் மாதம் 3-ந் தேதியிலிருந்து அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற குடும்ப நலத் திட்டத்தை கோயில் நிர்வாக ஊழியர்களுக்கும் நீட்டிக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை மிகுந்த கருணையோடு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக தமிழகத்தில் இருக்கிற இந்து சமய பணியாளர் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் என்னுடைய நன்றியை இந்த நேரத்திலே நான் காணிக்கையாக்கிக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டவனோடு அதிகமாக நெருங்கி தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் அந்தப் பணியாளர்கள் சுபீட்சமான நிலையில் இல்லை என்பது யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். நாட்டில் இருக்கிற அத்தனைபேரும் தங்களுக்கு இருக்கிற தொல்லை போகவேண்டுமென்று அற ஆலையத்திற்குப் போகிறார்கள். ஆண்டவனைப் பார்த்து அங்கே வழிபாடு செய்கிறார்கள். இவர்களது வழிபாட்டுக்குக் காரணமாக இருக்கிற ஆலயப் பணியாளர்கள் உள்ளபடியே சுபீட்சமான நிலையில் இல்லை என்ற கருத்துக்கு வேறு கருத்தை யாரும் சொல்ல முடியாது என்றே கருதுகிறேன். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணத்தில் ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானமுள்ள கோவில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் 5 ரூ. அதிகமாக சம்பளம் பெறுவார்கள் என்றும், 50 ஆயிரத்தில் இருந்து 2 இலட்சம் ரூபாய் வரை வருமானமுள்ள கோவில்களில் உள்ள பணியாளர்கள் 10 ரூபாய் கூடுதலாக சம்பளம் பெறுவார்கள் என்றும், இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேல் எவ்வளவு வருமானம் வந்தாலும் இந்த ஆலையங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் 15 ரூபாய் அதிகமான சம்பளம் பெறுவார்கள் என்றும் இனிப்பான செய்தியினை அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கும், இந்த அரசுக்கும் நான் பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருக்கோவில்களில் எவ்வளவு திருமணங்கள் நடந்தாலும் அந்தத் திருக்கோவில்களில் பணியாற்றுகிற பணியாளர்கள் தாங்களே திருமணம் செய்துகொள்ளமுடியாமலும், தங்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் திருமணம் செய்துவிக்க முடியாமலும் பொருளாதார நிலையில் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால் திருமணத்திற்காக அவர்களுக்கு 200 ரூபாய் வட்டியில்லாக் கடன் அளிக்கப்படும் என்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக உள்ளபடியே எனது மனமார்ந்த நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 17]

1973ஆம் ஆண்டு அறநிலைய ஊழியர்களுடைய மாநில 2-வது மகா நாட்டிற்கு தலைமை வகித்த தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அங்கே இருந்த அத்தனை தொழிலாளர் பெருமக்களையும் பார்த்துச் சொன்னார்கள் “இந்த அரசுக்கு ஆஸ்திகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ, ஆஸ்திகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்குடைய மனது புண்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதில் இந்த அரசுக்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு. அதில் மிகுந்த கவனமாக முனைப்போடு செயல்படவேண்டும். ஏனைய தொழிற் சங்கங்களைப்போல நீங்களும் போராடுவோம், வெற்றி பெறுவோம் என்று ஆரம்பித்துவிடுவீர்களானால் அதன் விளைவாக அறநிலைய வழிபாடுகள் நின்றுவிடக்கூடிய பயங்கரமான நிலை ஏற்படும். அதற்கு நீங்கள் இடமளிக்கக் கூடாது” என்று தெரிவித்தார்கள். இதில் நீங்கள் ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தால்தான் நான் மேலே பேச முடியும் என்று சொல்ல—அறநிலையப் பணியாளர்கள் சார்பிலும் நானும்—அறநிலையப் பணியாளர்களும் சேர்ந்து நிச்சயமாக நாங்கள் போராட்டம் என்கிற நிலைக்குப் போகமாட்டோம், எங்களுது நியாயமான கோரிக்கைகளை எழுத்துவடிவில் இந்த அரசுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர், துறையினிடத்தில் தந்து ஆக்கப் பூர்வமான முறையில்தான் செயல்படுவோம் என்று வாக்குறுதியைத் தந்தோம். அந்த அடிப்படையில் செயல்பட்டு வருகிற எங்களது கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த அரசு படிப்படியாக ஏற்று செயல்பட்டு வருகிறதைப் பார்க்கிறபோது உள்ளபடியே எங்களால் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இன்னும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் அறநிலைய ஆட்சித் துறையில் பணிபுரிகிறவர்கள், அதிகாரிகள் இன்னும் கொஞ்சம் விரைவாகச் செயல்படவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

ஒரு அப்பாயின்ட்மெண்டு என்றாலும், டிசிப்ளினரி ஆக்ஷன் என்றாலும், அறநிலைய பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரை போர்ட் ஆப் டிரஸ்டீஸ் தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் சஸ்பென்ஷன்—டிஸமிஸ் என்பதுபோல எடுக்கப்படுகிற உத்தரவுகள் எல்லாம் இ. ஓ. அளவிலேயே நின்றுவிடாது—அறநிலையத்துறை டெபுடி கமிஷனர்தான் இது போன்றவர்களை முடிவு செய்யவேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அற ஆலயங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்குச் சரியாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்கிற உள் நிலவரத்தில் இருப்பதும் நல்லதல்ல. மாதந்தோறும் 5 ஆம் தேதி அல்லது 10 ஆம் தேதிக்குள்—ஏனைய அரசு ஊழியர்களைப்போல—அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள ஆலயங்கள் இன்றைக்கு மிகச் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருகின்றன. ஏனைய மாநிலங்களில் இருந்து வருகிற சட்டப்

(திரு. அ. தேவேந்திரன்)

[1975 மார்ச் 17]

பேரவைக் குழுக்களைச் சேர்ந்த—அஷ்யுரன்ஸ் கமிட்டி—எஸ்டிமேட் கமிட்டி—மெம்பர்கள் எல்லாம் இங்கு வந்து பல தேவாலயங்களுக்குச் சென்று பார்வையிடுகிறபோது—இந்த மாநிலத்திலுள்ள அறநிலைய ஆட்சித்துறை சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருகிறது என்கிற அவர்களது பாராட்டுதல்களை எங்களிடமும், மற்றவர்களிடமும் தெரிவித்துச் சொல்கிறபோது நாங்கள் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இந்த நிலை தொடர்ந்து மேலும் சிறப்புற அமைவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு ஆக்கப்பூர்வமான நல்ல கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMI: Sir, in support of the cut-motion given I want to offer a few remarks regarding Hindu Religious Endowments and Dairy Development.

In the beginning itself I want to point out to the Hon. Minister that there is no proper scheme for development of exotic breed of animals. I do not find any such scheme for the whole of Tamil Nadu. For example, I have been pressing that the Centre should help the State in the development of exotic breed of animals. What we are having is poor quality. But what I find is that in the animals that are imported from outside countries, only animals which are useless there have been imported. How can they give us good breed here? The experience of people who had got those breed from foreign countries is that it is not good. Moreover we waste lot of foreign exchange for importing such breed. How can we have good dairy development with such poor quality breed. There is use in spending lot of money for importing such useless animals.

That is why I say there should be proper co-ordination between Dairy Development and Animal Husbandry. But the two departments are different and each is in charge of a separate Minister and one does not know what happens in the other. Whether we have good exotic breed is not mentioned here in this department for dairy development. But dairy development has come down in priority. What I say is the two should be clubbed together, viz., dairy development and animal husbandry. We must try to import proper breed so that we could raise good exotic breed here, in Tamil Nadu.

For fodder development, there is no scheme. I am sorry to find polythene milk bottles. The Hon. Minister has supplied is milk in polythene bottles. What I say is, we are running short of fodder. We must have good stock of fodder. Animal Husbandry Department must take particular care to see that good exotic breed is raised.

[Thiru B. Venkataswami]

[1975 மார்ச் 17]

Compared to other States, I feel our Animal Husbandry department performance is poor. Exotic breeds should be imported and distributed to the people so that they may be benefitted. The milk rate is very low. The in-puts have enormously increased.

Groundnut cake and other cattle feed have gone up in price. People cannot maintain animals at low cost. We must offer them better price. Or, Government should supply groundnut cake and other feeds at concessional rates.

It should also be seen that grazing grounds are raised in villages. The existing grazing grounds also should be preserved for the benefit of cattle. We can also raise fodder farms in Panchayats by giving them suitable aid for raising very popular grasses like the Napier grass, Kamadhenu grass which is a very excellent grass. For, this grass raised in one acre of land could feed 10 to 15 animals for the whole year and we can breed very good animals that way. Thus we can have the "White Revolution".

Finally, I have given a cut motion to discuss about the introduction of dairy development in Dharmapuri district. The Hon. Minister knows that we have the best farm in Hosur and that is the best in India; the climate is very good and the entire Dharmapuri district is suitable for breeding exotic and other good animals. In these days of drought, that will be a good source for earning subsidiary income by the people of that locality.

Coming to administration, I have given a cut motion regarding the need for separation of administrative and judicial wings. I hope and trust that government would do this separation so that we will have a more clean administration of the department.

Dr. Hande has already stated about audit by the Auditor-General and Local Fund Audit. Not only that, in respect of temple properties and management of religious endowments, it should be a combined Endowment Development, for all religions. Why should there be only a department for Hindus? There should be a combined one for Christianity, Muslims and Hindus together instead of having one department only for Hindus. There should be a single Department for all religious endowments of the entire Nation. I hope this point will be considered by the Government.

I understand that officers and Turstees for Christian Endowments are appointed by High Court from judicial officers. Why this discrimination? There can be a combined Department for all religions. This may be considered by the Government.

1975 மார்ச் 17]

[Thiru B. Venkataswami.]

Regarding Khadi and Village Industries, I want to stress only one matter. The Match Unit is creating very good opportunities for women folk in rural parts. The unit was closed in Housr last year. The Hon. Minister Mr. Adithanar assured that orders would issue for its reopening. But it has not yet been reopened.

The Agarbathi Unit at Denkanikota is working well and they are sending their products to Bangalore and other parts. They are getting only very low price. Almost all people are engaged in this. It should be helped by the Khadi Department.

Lastly, I request the Government to give new designs in Khadi so that people will be attracted to it, and producers may get more income. Thank you, Sir.

(தண்பகல் 12-00.)

திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசானது ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்கின்ற அடிப்படையில் இயங்கி வருகிறது. அதனுடைய ஓரங்கமாக, அறநிலையத் துறையானது இன்று இந்தக் கொள்கையினை நடப்பிலே கொண்டுவந்து அறநிலையத் துறையின் மூலமாக நல்ல பல சாதனங்களைப் புரிந்து வருகின்றது. நம்முடைய தமிழகம் என்றால் கோவில்கள் தான் என்பது நமக்குத் தொன்மைச் சிறப்பையும் பெருமையையும் கொடுக்கக் கூடியது.

அந்தக் கோவில்கள் ஆற்றிவந்த பணிகள் இரண்டாகும். சமய அறிவை வளர்த்தலும், சமுதாயப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதுமாகும். இந்த இரண்டு பணிகளையும் இன்று நம்முடைய அறநிலைய ஆட்சித் துறையானது மிகச் சிறப்பாகச் செய்து வருகின்ற காரணத்தால், 1967ல் இந்த அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை 9,600ஆக இருந்தது, 1974-75ல் 18,268-ஆக இத்தனை அறநிலையங்கள் இன்று அதனுடைய ஆளுகைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, இதனுடைய வருமானம் 1967ல் ரூ. 4 கோடியாக இருந்தது. இன்று ரூ. 11 கோடி, ஏன், ரூ. 11½ கோடியாகப் பெருகியிருக்கிறது.

ஆனால், இந்த அளவுப் பெருகியிருக்கிறபொழுது, அரசினுடைய மானியம் 1967-ல் ரூ. 3 இலட்சமாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு ரூ. 15 இலட்சத்துக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில், கோவில்களுடைய நிர்வாகம், கோவில்கள் வருமானம் முறையாக வளரவேண்டுமென்பதற்காக, கோவில்களுடைய உடைமைகள் பலரால் தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவிக்கப்பட்டு வந்ததை இன்று கணக்கெடுத்து, கணக்குக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு புதிதாகக் கண்டுபிடிக்க

[திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன்]

[1975 மார்ச் 17]

கப்பட்ட அறநிலையங்களின் எண்ணிக்கை 41,306 ஆகும். இந்த அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களின் பரப்பளவு 2,01,343 ஏக்கராகும். இப்படி கோவில்களுக்குச் சொந்தமான உடைமைகள் பரவலாகத் தனிப்பட்டவர்களாலும் மற்றும் சில அமைப்புகளாலும் அனுபவிக்கப்பட்டு வந்ததை இன்று அறநிலைய ஆட்சிக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகவும் பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.

ஆனால், இன்று இது நல்லமுறையில் நம்முடைய சமயத்திற்குப் பயன்படவேண்டுமானால், இதனைக் கண்காணிப்பதற்காக நியமிக்கப்படுகின்ற அலுவலர்கள், ஆங்காங்கு நியமிக்கப்படுகின்ற நிர்வாக அலுவலர்கள் போதிய நிலையில் இல்லை. இன்று சாதாரணமாக ஒரு நிர்வாக அலுவலரை எடுத்துக் கொண்டால், 4, 5 கிராமங்களிலே சம்பந்தப்பட்ட கோவில்களுக்கு ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். புதிய கணக்கெடுப்பு எடுத்தபிறகு, 8, 10 கிராமங்களைச் சேர்த்து விடுகிறார்கள்.

ஏற்கனவே நிர்வாகம் சரியாகச் செய்யப்படமுடியாத நிலையில் இருக்கும் போது அந்தக் கோயில்களோடு புதிய கோயில்களையும் சேர்க்கின்ற காரணத்தினால் நிர்வாகம் சரியாகச் செய்யப்படமுடியாமல் இருக்கிறது. இதற்கான திட்டம் ஒன்று தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. சென்ற ஆண்டிலே தமிழ்நாட்டிலே கோயில்களின் எண்ணிக்கையெல்லாம் கணக்கெடுக்கப்பட்டு எவ்வளவு நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதை விரைவிலே அமலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நிர்வாகம் கோயில்களிலே நல்ல முறையிலே நடைபெறும். அறநிலையத் துறையிலே பொதுவாக சமுதாயப்பணிகளும், சமய அறிவும் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய தலையாய கொள்கையாக இருக்கிறது.

இன்றைய தினம் நாம் சமுதாயத்திலே பார்க்கிறோம். எதிர்காலப் பிரஜைகளாக, குடிமக்களாக வரப்போகின்ற மாணவர்களின் நிலையை எண்ணும்போது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சமய அறிவு அவர்களிடத்திலே இல்லை. அதற்கான வாய்ப்பு இன்று குறைவாக இருக்கிறது. அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே கோயில் வருமானங்களிலேயிருந்து பல உயர்நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அந்த முறையிலே இந்தத் துறை மாணவர்களுக்கு சமய அறிவு அவர்களுடைய உள்ளத்திலே படியக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இன்றைய தினம் சமுதாயத்திலே காணப்படுகிற ஒழுங்கீனங்கள், குறைபாடுகள், ஊழல்கள் இவையெல்லாம் குறைக்கப்படமுடியும். அந்த அளவிற்கு இந்தத் துறையானது மாணவர்களிடையே சமய அறிவை வளர்க்கத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்திலே சமயபுரம், ஸ்ரீரங்கம் ஆகிய இரண்டு பெரிய கோயில்கள் இருக்கின்றன. இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரு நிர்வாக அமைப்பு தான் இருக்கிறது, ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழே இருக்கின்றது. ஸ்ரீரங்கம்

1975 மார்ச் 17]

[திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன்]

கோயிலுக்கு வருகிற வருமானத்தைவிட சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலுக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது. ஸ்ரீரங்கம் ஒரு புராதன கோயில் ஆகும். இருந்தாலும் சமயபுரம் கோயிலிலே பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகமாக வருகிறது. அங்கேதான் இதைவிட வருமானம் அதிகமாக வருகிறது. சமயபுரம் கோயிலிலே பல வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கோயிலைச்சுற்றி மிக மோசமான நிலைமை இருக்கிறது.

அதிக வருமானமுள்ள சமயபுரம் கோயில் நிர்வாகத்தைத் தனியாகக் கொண்டு வந்தால் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்யப்படுமேயும். ஸ்ரீரங்கம் சமயபுரம் ஆகிய கோயில் நிர்வாக அமைப்பைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக முயற்சி இருந்தாலும்கூட என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை. பிரிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு அதிகமான வருமானம் ஒரு கோயிலுக்கு வருகிறது, ஆனால் அந்த வருமானம் இன்னொரு கோயிலுக்குச் செலவிடப்படுகிறது. அதிலே தவறு இல்லை, காரணம் நம்முடைய அரசினுடைய கொள்கை அதிகமான வருமானமுள்ள கோயில் களிலிருந்து பணத்தை எடுத்துக் குறைந்த வருமானமுள்ள கோயில் களுக்குச் செலவிடுவது என்பது. ஆகவே, அதிலே தவறு இல்லை, ஆனால் சமயபுரம் கோயிலிலே அதிகமான வருமானம் இருக்கிறது, அந்தக் கோயிலுக்குத் தேவையான வசதிகள் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது, அந்த நிர்வாகம் அப்படி இருந்துவருகிறது. ஆகவே தீவிரமாக அரசு கவனித்து சமயபுரம் கோயிலுக்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகளைச் செய்யக்கூடிய முறையிலே தனியாக நிர்வாகத்தைப் பிரித்து அந்தப் பகுதியிலே ஒரு கல்லூரி வேண்டுமென்று அந்த வட்டாரத்து மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கோயிலின் வருமானத் திலிருந்து ஒரு கல்லூரியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அறநிலைய துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, முதலாவதாக இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த கோயில்கள், அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டடங்கள் இவையெல்லாம் ரென்ட் கண்ட்ரோல் ஆக்டிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது எதற்காக என்று தெரியவில்லை. அறநிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அங்கங்கே குடியிருக்கக்கூடிய வர்கள், சிறு சிறு கட்டையை வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள்தான். சில இடங்களிலே நியாயமான வாடகையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பதன் மூலமாக அதிகமாக யார் எலத்திலே எடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை வருகிறது அப்போது வசதியுள்ளவர்கள் தான் அங்கேபோய் சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது, அது சரியல்ல, இது எந்தவிதமான அறம் என்று தெரியவில்லை. கோயில் கட்டடங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இது பொருத்தமாகவும் தெரியவில்லை. வட்டிக் கடைக்காரன் மாதிரி அதிக லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய முறை இருப்பது

சரியல்ல. இருக்கக்கூடியவர்களை திடீரென்று வெளியேற்றும் இரூப்ப தற்கு ஒரு கட்டுப்பாட்டைப் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக இப்படிச் செய்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறை சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இரண்டு துறைகள் மூலமாக—பால் வழங்கு நிறுவனம் மூலம் டிபார்ட்மென்ட் மூலம்—ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. பாலின் அவசியம் என்ன என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலே, சிறு குழந்தைகள் முதல் முதியோர்கள் வரையில் அது முக்கியமான உணவுப்பொருளாக இருக்கிறது. அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திறமையாகச் செயல்படக் கூடிய முறையிலே இல்லாமல் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஆளுநர் கட்சியினரைத் தவிர வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும், வேறு யாரும் சங்கங்களுக்குப் பொறுப்பிலே வரக்கூடாது என்ற முறையிலே நடந்துகொள்வதால் நிர்வாகமே சீர்குலைந்த நிலைமையிலே இருக்கின்றது. அமைச்சரிடத்திலே நேரடியாக இதைப்பற்றிச் சொன்னபோதுகூட என்ன செய்வது, கட்சியினர் சொல்லுகிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மாணமதுரை கூட்டுறவு பால் பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற செக்கரட்டரி கே.பி. இராமச்சந்திரன் என்பவர் அங்கே தொடர்ந்து 8 ஆண்டுகளாக இருக்கிறார். பலவிதமான பண மோசடிகள் பணத்தைத் தவறான முறைகளிலே கையாடி வேறுவிதமாக திரும்பச் செலுத்தப்பட்டு குறைகளும் தவறுகளும் நடந்திருக்கின்றன. இது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். அவரை அங்கிருந்து மாற்றுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்தாலும்கூட அவரை மாற்றாமல் அங்கேயே போட்டு இருக்கிறார்கள். 8 ஆண்டுகாலமாகத் தொடர்ந்து அங்கேயே இருக்கிறார். பொதுவாக அரசாங்க நடைமுறையிலே 3 ஆண்டுகளுக்குமேலே தொடர்ந்து ஒரு இடத்திலே இருக்கக்கூடாது. ஆனால் 4-6-1964 முதல் இன்று வரை இருந்துகொண்டு இருக்கிறார் அவர். 1968 ஆம் ஆண்டிலே அந்த வட்டாரத்திலேயே சீனியர் இன்ஸ்பெக்டராக பணியாற்றியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, மாணமதுரையிலே பணியாற்றுகின்ற அந்தச் செயலாளர் 10 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு நிறுவனத்திற்கு திரு அழகர்சாமி அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தாம் தலைவராக இருக்கிறார். அவர்தான் சென்ற ஆண்டு விழாவிற்கு என்னை வரவழைத்து அங்கே அவரைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசினார். இங்கு அவர் தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அரசாங்க விதிமுறைகள் இருந்தால்கூட அவற்றைத் தளர்த்தி அவர் அங்கேயே இருக்கச் செய்யவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டுதான் பேசினார்.

1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

ஒரு ஆண்டுக்காலத்திற்குள் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. பல ஊழல்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்ன ஊழல் என்று சொன்னால் பதில் சொல்லலாம். ஏதோ அந்த மாவட்டத்து அமைச்சர் திரு. மாதவன் அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொன்னதாகச் சொன்னார். யாரும் சொல்லவில்லை. அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவர்தான் சொல்லி அவர் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டாரே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, அந்தச் சங்கத்தின் தலைவரிடமிருந்து அவரை மாற்ற வேண்டுமென்று எந்தக் கோரிக்கையும் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வர்களுக்கும் மற்றும் முதலமைச்சரவர்களுக்கும், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சரவர்களுக்கும், மேற்கொண்டு அதிகாரிகளுக்கும், 18 பக்கங்களைக் கொண்ட புகாரை மெம்பர்களுக்கு அனுப்பியதாகத் தலைவர் சொல்கிறார். 30—12—1974-ல் பீரியட் முடிந்தது. வேறு ஒரு ஆலைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டு, அந்த வட்டார டி.ஆர். தகவல் அனுப்பியும்கூட வேறு ஒரு ஆள் நியமிக்கப்படாமல் இருந்து, பிறகு டிரான்ஸ்பர் ஆர்டர் போடப்பட்டது. உடனே அந்தத் தலைவருக்குத் தகவல் போகிறது. 28—1—1975-ஆம் தேதி தகவல் போனவுடன் 31-ஆம் தேதி கிடைக்கிறது டிரான்ஸ்பர் ஆர்டர். உடனே 29-ஆம் தேதி கமிஷனரிடமிருந்து கண்டினியூ செய்ய வேண்டுமென்று தந்தியின் மூலம் உத்தரவு போகிறது.

இப்படித் தவறாக பலவிதமான கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதை ஆடிட் செய்தவர்கள்—ஆடிட் செய்த ஜெயராஜ் என்ற ஆடிட்டர் கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஓ.பி. இராமன் அவர்களின் தலைமையில் கல்யாணம் செய்து கொண்டவர்—அவர் ஆடிட் செய்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குறைகளை வெளியிடக்கூடாது என்று நிர்ப்பந்தித்து, பயமுறுத்தியும், அவர் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்தவுடனே அவர் வேறு ஊருக்கு மாற்றப்படுகிறார். உடனே ரிப்போர்ட் அனுப்பக்கூடாது என்று சொன்னவுடன் அவர்கள் செய்த தணிக்கையை மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். பிறகு இவரை மாற்ற வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்ததன் மூலம் கோளாறுகள் பூராவும் மெம்பர்கள் வரையில் தெரிந்துவிடுகிறது. மெம்பர்களுக்குத் தெரிந்தவுடன் அவர்களெல்லாம் 18 பக்கங்கள் கொண்ட பெரிய மகஜரை அத்தனை அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள், எனக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதை அதிகாரிகளுக்கு மேல் நடவடிக்கைக்காகச் சமர்ப்பித்தேன். தனியாக ஒரு ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட் ஆடிட் நடத்தப்பட்டது. அந்த ரிப்போர்ட்டும் வந்துவிட்டது. அப்படி வந்தும்கூட தொடர்ந்து அவரையே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டிய நிலைமையேற்பட்டது.

அந்தப் பண்ணையில் நான் ஒன்றுக்கு 3,000 லிட்டர் உற்பத்தி செய்து வந்த நிலைமை மாறி இன்றைக்கு ஆயிரம் லிட்டர் அளவிற்குக் குறைந்து விட்டது. அங்கே 74 பணியாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இப்படிப் பெரிய பெரிய பண்ணைகள் மூடு விழாவிற்குப் போகும் நிலையிலே இருக்கிறது. இதை எதற்காக நான் கூறுகிறேன் என்றால் மாற்றுக்

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 17]

கட்சிக்காரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இப்படியெல்லாம் மாற்று எண்ணத்தோடு தன்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஆட்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காகத் தவறான நடவடிக்கைகளில் இறங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்னும் ஒன்றும் இருக்கிறது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே போளூர் தாலுக்காவிலே களம்பூர் பால்பண்ணையில் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக வந்தார்கள். அங்கே 100 லிட்டர் உற்பத்தியாக்கொண்டிருந்தது. இவர் வந்ததற்குப் பிறகு நாள் ஒன்றுக்கு 2500 லிட்டர் உற்பத்தியாகும் அளவிற்கு வந்தது. அது மாட்டுமல்லாமல், மாதவரம் பால்பண்ணைக்கு சுமார் 1,050 லிட்டர் அனுப்பிக்கொண்டு வந்தார்கள். அதிலே வருஷாவருஷம் இலாபத்தோடு இயங்கிக்கொண்டு வந்தது. அந்த வட்டாரத்திலே உள்ள சிலர், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக அந்தப் பால் பண்ணையை சூப்பர்சீட் செய்துவிட்டார்கள். 1974 ஆம் ஆண்டில். அது செய்த பெரிய தவறு அப்படி என்னவென்றால்—சார்ஜ் நோட்டீசிலே இருக்கிறது—மூன்று வருஷங்களுக்குப் பங்குத்தொகையை ரீஃபன்ட் செய்திருக்கிறார்கள். கட்டிடத்தை எஸ்டிமேட்டிற்கு மேலே கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒன்றுமில்லாத குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லி அந்தப் பண்ணை கலைக்கப்பட்டதற்கு ஒரேயொரு காரணம் அங்கே மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அதிகாரத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

அதேமாதிரி தமிழ்நாட்டிலே இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இம்மாதிரி செய்து கொண்டு வந்தால் ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம்கூடத் தமிழ்நாட்டிலே இருந்திருக்க முடியாது. எங்கள் மாவட்டத்திலே உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலேயும் இருக்கிறது. சட்டமன்றத்திலேயும் பேசப்பட்டது. இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஏனென்றால் அங்கே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருப்பதால். எனவே மற்றக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இம்மாதிரி செய்யக்கூடாது. அதேமாதிரி களம்பூர் கூட்டுறவு பால்பண்ணையும் கலைக்கப்பட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப்போட்டு இன்றைக்கு சுமார் 100 லிட்டருக்கு மேல் அங்கே கிடைக்கவில்லை—முன்பு ஏறக்குறைய 900 லிட்டருக்கு மேல் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது, மாதவரம் பால்பண்ணைக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். அது இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. இப்படி பால் உற்பத்திக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் முறையில், அந்த மக்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்குப் பதிலாக மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக மாவட்ட அமைச்சர் சொல்கிறார். அவர் தலையிடுகிறார் என்பதற்காக சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் போவது சரியல்ல. மாணுமதுரையிலேயும் அப்படியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, மீண்டும், மீண்டும் மாவட்ட அமைச்சர் சொல்லித்தான் இந்த அமைச்சர் செய்கிறார் என்று சொல்லுவது தவறான கருத்தாகும். எந்த அமைச்சருக்கும், குற்றங்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நடந்தாலும் அல்லது தெரிந்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டியது கடமை

1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

யாகும். அந்த அடிப்படையில் களம்பூர் பால் வழங்கு சங்கமானாலும், மாணுமதுரை சங்கமானாலும்—குற்றங்கள் அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு, தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். களம்பூர் சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மாணுமதுரையைப்பற்றி இப்பொழுது தான் தகவல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, நானேதான் பெட்டிஷன் கொடுத்து விவரங்களைச் சொல்லிகிட்டு வந்தேன். அந்த அமைச்சரிடத் திலேயே பேசினேன். இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லிய நேரத்தில், அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்வதற்கு நான் ஏன் மந்திரியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நேரிலேயே நான் வாதாடி விட்டேன். எனவே, நியாயமான முறையில் நடக்க அசெம்பிளியிலே சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இனிமேல் இம்மாதிரி நிலைமைகளில் பாரபட்சம் இல்லாமல் நியாயமாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த மக்களிடத்திலேயே, யார் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தந்த நிர்வாகத்திலே உரிமை கொடுங்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், நிர்வாகத்திலே செல்பவர்கள் அதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இந்து சமய மானியத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை முழுவதும் நான் ஆதரித்துக் கூறுவதாக இருக்கிறேன். இந்து சமயப் பணிகள் மனித சமுதாயத்திலே மிகவும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஏனென்றால், உலகத்திலே பல நாடுகள் இருக்கின்றன, அமெரிக்கா, ஐரோப்பா போன்ற பல நாடுகளில் பல துறைகளிலே முன்னேறியிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானமானாலும் சரி, வியாபாரமானாலும் சரி, உற்பத்திப் பெருக்கமானாலும் சரி, இப்படிப் பல துறைகளிலேயும் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். சந்திரனை எட்டிப்பிடிக்கும் அளவிற்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆன்மீகத் துறையை பொறுத்த வரையில் இந்தியாவின் அளவிற்கு அவர்கள் முன்னேற முடியவில்லை என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். ஏன் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறோம், அமெரிக்காவில் உள்ள ஜனங்கள், முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள ஜனங்கள், மனது சமாதானம் இல்லாமல், ஏதோ மெஷின் லைப் மாதிரி வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள எவ்வளவு பெரிய பணக்காரர்களாக இருந்தாலும், இந்திய நாட்டு மக்கள் அனுபவிக்கிற சாந்தமான வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியவில்லை என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அங்கிருந்து பல பெரிய வர்கள் இந்தியாவை நோக்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அற நிலையத் துறை மூலம் நம்முடைய அரசு எப்படி தன்னுடைய பணியை ஆற்றுகிறது, எப்படி மிகவும் தீவிரமாகப் பணியாற்றுகிறது என்பதை நமக்கு இந்த அறிக்கை விளக்குகிறது. நம்முடைய அற நிலையத் துறையின் பணி, கடவுளுக்கானாலும், கோயில்களுக்கானாலும், நாம் இது வரையில் என்ன செய்தோம் என்பதை உணர்ந்து அந்தப் பணிகளை எல்லாம் செய்த பிறகு வருவாயைப் பெருக்கி அதிலிருந்து

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்] 1975 மார்ச் 17]

எஞ்சியுள்ள பணத்திலிருந்து சமுதாயத்திற்கு, ஏழைமக்களுக்கு, பொருளாதாரத்தில் கீழ்ப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தெந்த உதவிகளைச் செய்ய முடியுமோ, அவைகளை நன்கு அறிந்து பல நல்ல காரியங்களை எந்த அளவிற்குச் சர்க்கார் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் செய்திருக்கிறார்கள். பல ஏழைகளுக்குச் செய்யும் திட்டங்களாக 24 திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அவ்வளவும் உண்மையிலேயே ஜனங்களால் வரவேற்கப்படக்கூடிய திட்டங்களாகும். அதன்படி கல்யாணம் செய்து கொள்ள வசதியில்லாதவர்களுக்கு உதவும் முறையில் கோயில்களில் கல்யாண மண்டபங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஏழைகளுக்கு உதவும் வகையில் 24 திட்டங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருவது மிகவும் பாராட்டுவதற்குரிய செய்கையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பக்தியைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள், நமக்கு மனம் தான் கோயில் என்று. திருமூலரும்,

“நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான் என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்மின்”

என்று நெஞ்சைக் கோயிலாகக் கொள்கிறேன் என்று கூறுகின்றார். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பது என்றால் நேரடியாகப் போக முடியாது,, ஒன்றாவது, இரண்டாவது வகுப்புக்களைக் கடந்து தான் செல்ல வேண்டும். ஆகவே, கோயில்களைச் சுற்றி அதற்கான வழி முறைகளை ஆராய்ந்த பிறகு தான் பக்தர்களாக ஆக முடியும். எனவே கோயில்கள் பக்தி செலுத்துவதற்கு இன்றியமையாதவையாக இருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12-30)

இன்றைக்கு எராளமான கோயில் நிலங்களை இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டு கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இதனால் கோயில்களின் வருமானம் பெருகியிருக்கிறது. இதனால் இந்த ஆண்டு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வருமானம் வர வாய்ப்பிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, சொன்னதுபோல் அதைச் சமுதாய நலப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவது மிகவும் நலமாகும்.

1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் வந்த சமயத்தில் “நாங்கள்தான் கோயிலைக் காப்போம்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வந்தால் கோயிலை இடிப்பார்கள்” என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஊர்வலங்கள் நடத்தினார்கள். அப்படி கோயிலையும், கடவுளையும் காட்டி ஓட்டு வாங்க நினைத்தார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது நாலேந்து கும்பாபிஷேகங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எந்தெந்தக் கோயில்களில் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அந்தச் சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை, தனிப்பட்ட கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும் பொதுமக்களின் எண்ணங்களுக்கேற்ப, சட்ட திட்டங்களுக்கேற்ப ஆஸ்திகர்களே புகழக் கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசு காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது.

1975 மார்ச் 17] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன்]

மூன்பு பேசிய ஹாண்டே அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இன்னும் சிலரும் சொன்னார்கள். தெய்வீகப் பேரவையைப் பற்றி மூன்று வரிதான் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணிகள், பக்தி மார்க்கத்தில் செய்யும் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் பற்றி விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கலாம். பல்வேறு செலவுகளைச் செய்யத் தனியாக இந்து அறநிலைய ஆணையாளர் அவர்களிடம் நிதி இருக்கிறது. அதிலே ஒவ்வொரு கோயிலிலும் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, வசூலிக்கப்படக்கூடிய தொகை எவ்வளவு, அது எவ்வாறு செலவிடப்படுகிறது என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

தற்போது தெரு ஓரங்களில் நடைபாதைகளில் எல்லாம் சிறு சிறு கோயில்களைக் கட்டி விடுகிறார்கள். அதனால் போக்குவரத்துக்கும் மற்றும் வேறு வகையிலும் பல்வேறு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிற காரணத்தால் அவற்றை அப்புறப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையைத் தவிர்க்க ஏற்கெனவே நம்முடைய நாட்டில் உள்ள கோயில்களின் கணக்கை சர்வே செய்து கணக்கெடுத்துக்கொண்டு புதிய கோயில்கள் கட்டுவதற்கு அனுமதி அளிப்பதற்கு முன்னால், நகரசபை, அறநிலையத் துறையைக் கலந்து அவர்களின் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் புதிய கோயில்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று விதிகள் போடவேண்டும். அப்படி உத்தரவு இல்லாமல் கட்டப்படுகிற கோயில்களை ஆரம்பத்திலேயே அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கோயிலுக்கும் ரீசிம் டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. ஏராளமான மக்கள் மீனாட்சி அம்மன் கோயில் போன்ற கோயில்களுக்கு வருகிறார்கள். ரீசிம் டிப்பார்ட்மென்ட், அறநிலையத் துறை, அரசு மூன்றும் சேர்ந்து அப்படி வருகிறவர்கள் தங்குவதற்காக கட்டடங்கள், மற்ற வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

தற்போது நகரங்களில் முக்கியமாக மக்கள் அரசாங்க பால் பண்ணையைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். மூன்பெல்லாம் வீடுகளிலே, ஒரு ஏருமை பசு என்று வைத்திருப்பார்கள். இப்போது அந்த நிலை இல்லை. ஆகவே, அரசு நல்ல பால் சப்ளை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பிலிருக்கிறது. ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து பால் தரும் மாடுகள் வர வழைக்கப்படுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் அதிகப்படியாகப் பால் தரும் மாடுகளை வாங்கி குறை இல்லாமல் எல்லோருக்கும் பால் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அறநிலையப் பாதுபாப்பு, பால், காதி எல்லாம் முக்கியமான டிமாண்டுகள். எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு சில நிமிஷங்களில் பேசவேண்டிய கஷ்டத்தில் இருக்கிறேன். எவ்வளவு வேகமாக விஷயங்களைச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1975 மார்ச் 17]

அறநிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அறநிலையங்கள் வாயிலாக, கோயில்கள் வாயிலாக மக்களிடத்தில் பக்தியைப் பரப்ப வேண்டும். அது தான் முக்கிய இலட்சியம். இன்றைக்கு இருக்கும் அரசு அதை ஒரு வியாபார ஸ்தலமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. உள்ளே நுழையவே ஒரு ரூபாய். பிறகு ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று ஏற்றிக் கொண்டே போகிறது. இப்படிக் கோயில்களை வியாபார ஸ்தலமாக மாற்றி மக்கள் கோயிலுக்குப் போகக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடனேயே இப்படி காசை அதிகமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. ஏதோ விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று அர்ச்சனை, அபிஷேகத்திற்குச் சற்று அதிகமான கட்டணத்தை வசூலித்தாலும் பரவாயில்லை.

கோயிலுக்குள் நுழைவதற்கே ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று சீட்டுப் போட்டு விற்பது முறையல்ல. இந்தச் சீட்டுக்களில் திருட்டுச் சீட்டு எவ்வளவோ? மருதமலையிலேயே திருட்டுச் சீட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இன்று கோயில்களை கமர்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன் களாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதற்காக அந்தக் காலத்தில் கோயிலுக்குச் சொத்து வைத்தார்கள்? அதிலிருந்து கோயில் நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். மக்கள் விருப்பப்பட்டு உண்டியலில் பணம் போடுவார்கள். ஆகவே, கோயில்களை வியாபார ஸ்தலங்களாக நீங்கள் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் கடுமையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பக்தியை வளர்க்கும் காரியங்களுக்கா அந்தப் பணம் செலவழிக்கப் படுகிறது? அமைச்சர்களின் பிறந்த நாட்களுக்கெல்லாம் அறநிலையத் துறை கோயில் பணத்தைச் செலவு செய்வது முறைதானா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கோயில்களை வியாபார தலங்களாக மாற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். அனுமதிச் சீட்டுக்கு நுழைவுக் கட்டணம் எந்தக் காலத்திலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது என்று அம்மையார் அவர்கள் நினைவு கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

பிறந்த நாள் விழாவுக்குக் கோயில் பணத்தைச் செலவு செய்ததாகச் சொன்னார்கள். எந்த அமைச்சரின் பிறந்த நாள் விழாவுக்கும் கோயில் பணத்தைச் செலவு செய்யவில்லை. முதலமைச்சரின் பிறந்தநாள் விழா நடைபெறுகிற நேரத்தில் சமுதாயத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காகச் சில திட்டங்களை அறிவிக்கும்போது அந்தப் பணிக்காகக் கோயில் பணத்திலிருந்து செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பிறந்த நாள் விழாவுக்காக, ஆடம்பரமாகச் செலவு எதையும் அறநிலையத் துறை செய்யவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதைத்தான் நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். பிறந்த நாள் விழாவோடு இந்தத் திட்டத்தையும் இணைத்து கோயில் பணத்தை எதற்காகப் பாழாக்குவது? அந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது, மக்கள் மத்தியிலே சமய உணர்வை வளர்க்க இந்தப் பணம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். “மெய்ன் எய்ம்” அதுதானே? அந்தக் காலத்தில் நுழைவுச் சீட்டு 5 பைசா, 10 பைசா என்று இருந்தது.

1975 மார்ச் 17]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இன்று 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்றல்லவா கேட்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்தால் கூட நீங்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களின் மூலம் நீங்கள் இந்துக்களின் மனத்தைப் புண்படுத்துகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. என். இராஜாங்கம் : அம்மையார் அவர்கள் நுழைவுச் சீட்டுக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியது பற்றிச் சொன்னார்கள். கோயில் திருப்பணிகள் நடக்க பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட இன்று எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவாகும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் எங்களைப் போன்ற இந்துக்களுக்கு மனம் புண்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் நாங்கள் எல்லாம் யார்? வேறு வேறு இந்துக்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை அம்மையார் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மதத்தில் நம்பிக்கையில்லாத இந்துக்கள் உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் மதத்தில் நம்பிக்கை யுள்ள இந்துக்கள்.

மாண்புமிகு திரு. என். ராஜாங்கம் : இந்துக்கள் என்று சொல்லும் போது எங்களைப் போன்றவர்கள் கணிசமாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் இந்து மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும் இந்து மதம் எங்களைப் புறக்கணித்தது. நாங்கள் இந்துக்களாக இருந்தாலும் எங்களைப் புறக்கணித்தார்கள் என்பதுதான் நிலை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்து சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்டு நாங்கள் கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள். நீங்கள் கோயிலுக்குப் போக வேண்டாமென்று சொல்லுகிறவர்கள். நாங்கள் வழிபாடு செய்பவர்கள், நீங்கள் வழிபாடு செய்யாதவர்கள். கோயிலுக்குப் போகிற வகுப்பைப் புண்படுத்துகிறீர்கள். வழிபடுகிறவர்கள் வழிபடாதவர்கள் இரண்டு பேரையும் ஏற்றுக் கொள்வது இந்தமதம். அதுதான் “இந்து மதத்தின் கிரேட்னஸ்”.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : அனந்தநாயகி அம்மையாரை யாராவது புண்படுத்தினார்களா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆகையால் இன்றைக்கு அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா கட்டணங்களை உயர்த்தி இருப்பதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதற்காகக் கோயிலுக்குள்ளே போகின்றவர்கள் மீது அத்தனை கட்டணத்தை சுமத்துவது நல்ல வழக்கம் என்று தெரியவில்லை. அதைத் தயவு செய்து மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கும்பாபிஷேகங்கள் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னார்கள். நன்றாக இருக்கும் கோயில்களுக்கெல்லாம் அடிக்கடி கும்பாபி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1975 மார்ச் 17]

ஷேகம் என்கிறார்கள். பின்னால் தான் தெரிகிறது, அது எதற்கு என்று. வசூல் இருக்கிறது, அதனால் என்று. வசூலை மனதில் வைத்துக் கொண்டு 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு குடமுழுக்கு, ஒரு சில ஆண்டுக்கெல்லாம் மீண்டும் குடமுழுக்கு என்று நடத்துகிறார்கள். ஆனால் எந்தெந்தக் கோயிலுக்கு குடமுழுக்கு செய்ய வேண்டுமோ அதற்குச் செய்வதில்லை. உதாரணமாக, திருநெல்வேலியில் கிருஷ்ணபுரம் என்ற இடத்தில் ஒரு கோயில் இருக்கிறது. கலை அழகு சொட்டக் கூடிய கோயில். மேல் நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் வந்து அங்கே உள்ள சிலையைப் பார்த்து பிரமித்து நிற்கிறார்கள். அந்நிலையப் பாதுகாப்பு இலாகா அதை எடுத்து அதற்கு கும்பாபிஷேகம் நடத்தக் கூடாதா? அங்கே வெளவால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : எப்போது பார்த்தீர்கள் ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்த வாரம் அக் கோயிலில் திருப்பணி ஆரம்பித்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நமது அமைச்சர் ரொம்பக் கெட்டிக் காரர். ஏதாவது சொல்லி அப்போதைக்குத் தப்பித்துக்கொள்வார். இப்போது திருப்பணி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்கிறார். சென்ற முறை ஒரு கோயில் இடிந்து போய் விட்டது என்றதற்கு கோபுரம் கட்டப்பட்டது என்றார். ஆனால், இன்னும் அந்தக் கோபுரம் மொட்டை கோபுரமாக நிற்கிறது.

டக் என்று ஆன்லர் சொல்லி உட்கார வைப்பதில் பிரயோசனம் கிடையாது. பிரசித்திப் பெற்ற கோயில்கள் எல்லாம் சீரமைக்கப்படுவது கிடையாது. தேவையா, இல்லையா என்று ஆராயாமல், தங்களுக்கு வேண்டிய தர்மகர்த்தாக்கள் இருப்பதாக இருந்தால் அந்தக் கோயிலுக்கு குடமுழுக்கு செய்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்யக்கூடாது என்று வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். ராஜகோபுரம் கட்டித் தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள் 1968-இல். 1968-லிருந்து 1975-க்கு வந்து விட்டோம். இன்னும் ராஜகோபுரத்தைக் கட்டித் தருகிறார்கள். இது மாதிரி பல.

திருக்கோயில் நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து வைக்கிறார்கள். இறை வணக்கத்தை ஏன் வைக்கக் கூடாது? ஏன் இறை வணக்கத்தை சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இறை வணக்கத்தைத் தாங்கக்கூடிய சக்தி இல்லாதவர்களுக்கு மந்திரிப் பதவி மாத்திரம் தேவைப் படுகிறதா? தர்மகர்த்தா பதவி தேவைப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இறைவணக்கம் என்றால் எந்த இறைவனை வணங்கிப் பாடுகின்ற இறை வணக்கத்தை வைப்பது? என்ற பிரச்சினை எழுகிறது. . . .

1975 மார்ச் 17]

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : எந்தக் கடவுளைப் பற்றியும் பாடலாம். தமிழ்த் தாய் வணக்கம் அங்கே தேவை இல்லை. கடவுள் வணக்கத்தைக் கேட்டால் என்ன, மதிப்பு குறைந்து விடுமா? அப்படிப்பட்டவர்கள் ஏன் அந்த இலாகாவை நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று புரியவில்லை.

ராஜராஜசோழன் சிலையைத் தஞ்சை பெரிய கோயிலில் வைக்க வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்துவோம் என்று புதிதாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். வேலூரில் ஜலகண்டேஸ்வரர் விக்கிரகத்தை பிரதிஷ்டை செய்ய லாமே? ஏன் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, வேலூர் கோட்டையில் உள்ள ஜலகண்டேஸ்வரர் ஆலயத்தில் விக்கிரகத்தை வைப்பதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி வேண்டும். அவர்கள் அனுமதி தர மாட்டோம் என்கிறார்கள். அது தொல் பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கிறது. அம்மையாருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அற நிலையத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது மத்திய அரசிடம் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்று வரை அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அம்மையாருடைய கட்சியின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அனுமதி வாங்கிக் கொடுத்தால் நாங்கள் சிலையை வைத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்..

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ராஜராஜ சோழன் சிலையை வைப்பதற்காகப் போராடுகிறவர்கள், ஜலகண்டேஸ்வரருக்கும் சேர்ந்து போராடுங்கள்.

அடுத்தாற்போல், பால் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இதற்காக ஒரு அலுவலகம் ரூ. 8 ஆயிரம் வாடகை கொடுத்து புரசைவாக்கம் பகுதியில் வைத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 8 ஆயிரம் வாடகை என்று சொன்னால் நிர்வாகச் செலவு அதிகப்படும். அந்தச் செலவினால் பால் வாங்குகின்ற மக்கள் அரை லிட்டர் பாலுக்கு 10 காசு என்று அதிகம் தர வேண்டியிருக்கிறது. பாலில் தண்ணீரைக் கலந்து டோன்ட் மில்க் என்று விற்கிறார்கள். தனியார் பாலில் தண்ணீரைச் சேர்த்தால் குற்றம். ஆனால் அரசாங்கமே அதைச் செய்யும்போது தவறு இல்லை, குற்றம் இல்லை.

பெங்களூரிலிருந்து டயூபர்குலோசில் வியாதி கொண்ட மாடுகளை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விளைவு என்ன? அந்தப் பாலை காசு கொடுத்து வாங்கி சாப்பிடுகிற மக்களுக்கு வியாதி வந்துவிடும். காரணம் என்ன? ஒரே ஆபீசர் எல்லாவற்றையும் கவனிக்கிறார். அதற்குப் பதிலாக, ஒரு குழு அமைத்து அதன் கண்காணிப்பில் இவை இருந்தால் சரியாக நடக்கும். பால் துறை நிர்வாகத்திலும் அறநிலைய நிர்வாகத்திலும் கண்காணிப்பு சரியில்லை என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள மானியத்தின் மீது எனது கருத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1975 மார்ச் 17]

இந்த அறநிலையத் துறையைப் பற்றியும் ஆலயங்களைப் பற்றியும் வெகுவாகப் பேசப்பட்டது. கடைசியாகப் பேசிய அம்மையார் குறிப்பிட்டார், ஆலயங்கள் எல்லாம் வியாபார ஸ்தலங்களாக மாற்றப்பட்டு விட்டன, என்று. ஆலயங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கி அற வழிகளில் செலவு வழிப்பது தவறுதலல்ல என்று கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆலயங்களிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை மற்ற நல்ல பல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன், சக்தி வாய்ந்தவன் ஆண்டவன் என்றெல்லாம் சொல்லப் படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஆண்டவனுக்கு நாம் செலவு செய்ய வேண்டுமா? நமது அமைச்சர் கொடுத்திருக்கின்ற கணக்குப்படி, ரூ. 16 கோடி செலவு செய்திருக்கிறார்கள். கோயில் திருப்பணிக்கு இவ்வளவு தேவையா? இவ்வளவு கோயில்கள் தேவையா? வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு கோயில் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—ஒவ்வொருவருடைய நெஞ்சத்திலும் ஆண்டவன் இருக்கிறான், என்று. அப்படியானால் இத்தனை கோயில்கள் எதற்கு?

திரு. கே. கந்தசாமி : இறைவனை இதயத்தில் வைத்து வழி படலாம் என்கிறவர்கள் தங்கள் அரசியல் தலைவர்களுக்கு எங்கே பார்த்தாலும் சிலை வைக்கிறார்களே. அவர்கள் உள்ளத்தில் வைத்துப் பூசிக்கக் கூடாதா? (குறுக்கீடு) எல்லாக் கோயில்களுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க விரும்புகிறாரா? மற்ற மதக் கோயில்களைப் பற்றி இப்படிப் பேசுவாரா? இந்துக்களை இளிச்சவாயர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவது என்றால் நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமா? அவைத் தலைவர் இதை அனுமதிக்கிறாரா? (குறுக்கீடு) அரசாங்கம் கோயில்களைப் பாதுகாப்பதற்கென்று ஒரு தனி அமைச்சரையும் எச். ஆர். சி. ஈ. டிபார்ட்மெண்டையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கிறபோது ஒரு ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் இப்படிப் பேசலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த விவகாரம் காலையிலிருந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பிரச்சினைகள் முப்பய்ப்பட்டு வருகின்றன. பேசுகின்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத்தான் கூறுகிறார்கள். அவை ஒரு கட்சியின் கருத்தோ அல்லது இந்த சட்டசபையின் கருத்தோ அல்ல. இருந்தாலும், உறுப்பினர்கள் பேசும்போது மற்றவர்களின் மனத்தைப் புண்படுத்தாதவாறு, மற்றவர்கள் விரும்பாதவற்றையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வது போலப் பேசுவது நல்லது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், பேச்சைத் துவக்கும்போது—நான் பேசுவதை எனது கருத்துக்கள் என்று. உறுப்பினர் அதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆத்திகர்களுக்கு மனம் புண் படுகிறது என்று சொல்கிறார்களே, அவர்கள் பேசும்போது நாத்திகர்களாகிய எங்களுக்கு எவ்வளவு மனம் புண் படும் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அரசியல் நிர்ணய சட்டப்படி, இன்னொரு வருடைய—மத நம்பிக்கை உடையவர்களின் மனத்தைப் புண்படும்படி

1975 மார்ச் 17]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

யாருக்கும் பேச உரிமை இல்லை. ஆகவே, உறுப்பினர் அவர்கள் சட்ட சபை மீது நம்பிக்கை உடையவர்கள். ஆகவே, மத நம்பிக்கை உடையவர்கள் மனம் புண்படும்படி பேசக் கூடாது. தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் பேசுவது எங்கள் மனத்தைப் புண்படுத்துகிறது. தலைவரவர்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ.எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, எனக்கு யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தும் நோக்கம் கிடையாது. என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். அப்படி சொல்கிற நேரத்தில் மற்றவர்கள் மனம் புண்படாமல் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : இன்று புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிற கோவில்கள் ஏறக்குறைய 41,000 கோவில்கள். அவைகளுக்குச் சொந்தமாக 2 லட்சத்து சொச்சம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் இது போக புதிதாகக் கோவில்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் நிறைய வருமானம் பெறும் கோவில்களாக இருக்கின்றன. ஒரு கோவிலுக்கு 6 லட்சம் ரூபாய் கூட வருமானம் வருகிறது. அதைத் துணிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் அந்தப் பகுதி மக்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நாம் இப்போது குளம் குட்டைகளை நாட்டுடமையாக்கிவிட்டோம். அதே கோவில்கள்—எந்தக் கோவிலாக இருந்தாலும்—அதை நாட்டுடமையாக்க வேண்டும். அதற்குண்டான முயற்சிகளை இந்த அவை முடிவதற்குள் னேயே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து, இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளேயே சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்று ஆலயங்களில் இருக்கின்ற சிலைகளைத் திருடிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் பாதுகாப்புப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு கோவில் களுக்கும் தனித்தனியே பாதுகாப்பு போட்டு இருப்பதைவிட, சிலையழகு மதிப்புள்ள சிலைகள் எல்லாவற்றையும் ஒரேயிடத்தில் கொண்டு வந்து வைத்து, அதை மியூசியமாக வைத்தால், வந்து பார்த்துச் செல்பவர்களுக்கும் சவுகரியமாக இருக்கும், பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கும் சலபமாக இருக்கும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், பால் வழங்கு துறை பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பால் வழங்கு துறையைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கின்ற சொசைடி, பாலை விற்பனை செய்யும் சொசைடிகளாக இருக்கின்றன. பால்

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1975 மார்ச் 17]

உற்பத்தி செய்யும் சொசைடிகள் நம்முடைய நாட்டில் இப்போதுதான் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது 135 சொசைடிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. எப்படி நாம் பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தினோமோ அப்படியே இந்த வெண்மைப் புரட்சியையும் ஏற்படுத்தி, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒரு பால் உற்பத்தி சொசைடி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக அந்த சொசைடியில் மெம்பராகத் தகுதியுடையவர்கள் 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். பால் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் பால் மாடுகள், எருமை ஆகியவைகளை வளர்ப்பதற்கு தீவனங்கள் வாங்கிப் போட்டு வளர்த்தால் பால் நிச்சயமாக வருமானம் உள்ளதாக இருக்காது. அவர்கள் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகும் நிலை ஏற்படும். 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று வைத்து இருப்பவர்களிடம் எருமை மாடு இருக்கும். அதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், அவைகளுக்கு புண்ணைக்கு, தலிடு, பருத்திக் கொட்டை போன்றவற்றைக்கடனைக் கொடுத்து, அவர்கள் கொடுக்கும் பாலிலிருந்து கழித்துக் கொள்ள ஏற்பாடு வேண்டும்.

எருமை மாடு வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவைகளைத் தவறான வகைக்குப்பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் கொடுப்பது தவறான கொள்கையாகும். இதன் மூலம் நிச்சயமாகப் பால் உற்பத்தியாகாது. கடன் கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டும். கடன் கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கைவிட்டால் உண்மையிலேயே பால் உற்பத்தியாளருக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். அதன் மூலம் தரமான பால் கிடைக்கும். தரமான பாலுக்கு அதிகமான பணம் தரவேண்டும். மாட்டுத் தீவனம் விலையேறி இருக்கிறது. அந்த விலைக்குத் தகுந்தாற் போல், பால் விலையை உயர்த்தி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் :**—தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறநிலைய நிர்வாகம், கதர்-கிராம நிர்வாகம், பால்வள நிறுவனம் ஆகிய இந்த மூன்று மானியங்கள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலில் சென்ற ஆண்டில் மானியம் வந்த போது, என்னுடைய தொகுதியில் ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்காக யுனெஸ்கோ அளித்து வந்த உதவித் தொகை நின்று விட்ட காரணத்தால், நம்முடைய அரசு அதற்குக் கொடுக்கிற பணம் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், அதனால் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கூறினேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் காணவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று ஆலயங்கள் எல்லாம் ஒரு விளம்பரக் கூடமாக ஆகி விட்டது என்று எனக்கு முன்பு பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் கூறிய போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நுழைவுக் கட்டணங்கள்

1975 மார்ச் 17]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ஏற்கெனவே என்னுடைய கட்சி ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திருத்தணி கோவிலை எடுத்துக் கொண்டால் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று. அதில்—முருகப்பெருமான் எழுந்தருளிய ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான அதில்—1 ரூபாய் நுழைவுக் கட்டணம் என்று ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழைகள் அந்த 1 ரூபாய் கொடுத்த பின்னும் ஆண்டவனை சரிவரத் தரிசிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசும் அறியும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு அபிஷேகம் செய்ய ரூ. 3 என்று முன்பு இருந்தது. இப்போது ரூ. 17 என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஒன்று நான் கூறிக்கொள்ள வரும்பு கிறேன். அரசுக்கு அவர்கள் ஏற்கெனவே இருப்பதைக் குறைக்க இயலாது என்ற நிலை இருக்குமானால், அதைக்குறைக்காவிட்டாலும் கூட, இன்னும் அதை ஏற்றுவதற்கு முயல்வேண்டாம் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் விலைவாசி ஏறியிருப்பதால், அந்த ஆலயக் கட்டணத் தையும், அபிஷேகக் கட்டணத்தையும், உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று கூறலாம், அதைக் காரணமாக வைத்து ஆலயங்களின் கட்டணங்களை உயர்த்த வேண்டாம்.

இன்று அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப் படுகிறவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். எந்த அளவுக்கு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை கடவுளிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை இன்று நடந்த விவாதத்தின் போது நாம் அறிந்தோம். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் கூறியதைச் சுட்டிக் காட்டி—மனதிற்குள்ளே கடவுள் இருக்கிறது என்ற அளவுக்கு இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். நாம் அந்த அளவுக்குப் பகுத்தறிவு பெற்று இருக்கிறோமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நாம் வருவதற்கு இந்த ஹென்மம் அல்ல, மறு ஹென்மம் எடுத்தால் கூட இயலாது என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) “இனி பிறவாமல் இருக்க வரம் தரவேண்டும் என்றுதான் வேண்டுகிறோம்” ஆகவே, நாம் அறங் காவலர்கள், டிரஸ்டிகள் போடுவதை வரவேற்கிறோம். எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் கடவுள் மேல் பக்தி இல்லாதவர்கள், கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்கள் இடத்தில் அதைக் கொடுத்தால், கோவிலில் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்குமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

(திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—அம்மையார் பேசி, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். இப்போது மணி 1 ஆகப்போகிறது. 1½ மணிக்குள் விவாதம் முடிய வேண்டும். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:—நிர்வாகம் சரியாக நடக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது வருத்தமாக இருக்கிறது. குற்றம் சொல்ல வேண்டும், குறை சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அங்கே அறங் காவலர்களாகப் போடப்படுகிறவர்கள் கோவில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக, முறையாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும். இந்தக்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1975 மார்ச் 17]

குறிக்கோளாவது குறைந்தது இருக்க வேண்டும். - பக்தி இல்லாவிட்டால் கூட பரவாயில்லை. நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்பது முக்கியமானது. அது குறித்து ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பழமலைநாதர் கோவில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே அறங்காவலராக இருக்கக்கூடியவர் அதற்குச் சொந்தமாக இருக்கும் ஜெயங்கொண்டாம் தோப்பில் உள்ள இலுப்பை மரத்தை ஏறக்குறைய 18,000—20,000 ரூபாய் மதிப்புள்ளவை—வெட்டி எடுத்து இருக்கிறார்கள். யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு எடுத்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டா? அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறதா? அப்படியில்லையென்றால், அவருக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது அதை வெட்டி விற்பதற்கு? அதோடு, 60,000 ஏக்கர் நிலங்களை, அவர் இஷ்டத்திற்கு வினியோகம் செய்திருக்கிறார்—புறம்போக்கு நிலம் என்று கூறி. அது புறம்போக்கு இல்லை என்று ஆர்.டி.ஜெயக்கு மக்கள் முறையீடு செய்த பிறகு, அது புறம்போக்கு நிலம் இல்லை, கோவிலுக்குச் சொந்தமானது என்பதும் ஊர்ஜிதம் ஆயிற்று.

* [பிற்பகல் 1-00]

இப்போது அறங்காவலர்களாகப் போடப்பட்டு உள்ளவர்கள் வேலையே பயிரை மேய்கிற மாதிரி அவர்களே இந்த கோவிலுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் இப்படிப் பாழ்படுத்துவார்களேயானால் இது நன்றாக இல்லை. அரசு கவனிக்க வேண்டும். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

மற்றொன்று. சில கேஸ்கள்—இந்து ரிலிஜியஸ் என்டென்மெண்டில் இருக்கின்ற கோவில்களைச் சேர்ந்த கேஸ்கள்—இந்த கேஸ்கள் முடிவு அடைந்து தீர்ப்பு கூறி வருவதற்குள் ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிடுகின்றன. எதற்குத் தாமதம் ஆகிறது என்று புரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய அபிஷிஷை பார்த்தால் ஃபுல்லி ஸ்டாப்ட். ஸ்டாபுக்கு ஒன்றும் குறைவு இல்லை. இந்தத் தாமதம் ஏற்படுகிற காரணம் என்ன, நீங்கள் குறிப்பிட்ட வகையில் இந்த இந்த கேஸ் இத்தனை ஆண்டுக்குள்ளே, மாதத்திற்குள்ளே முடிக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை அரசு போட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பல ஆண்டுகள் இழுத்துக்கொண்டே போய் பல ஆண்டுகள் தீர்வு காண இயலாத நிலை ஏற்பட்டு விடும்.

பப்ளிசிடி வேண்டாமென்று சொன்னார் நம் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள். கோவில்களுக்குப் பிரசாரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றார். கோவில்களுக்குத்தான் முக்கியமாகப் பிரசாரம் தேவை. எந்த எந்த நேரத்தில் எந்த எந்த திருவிழாக்கள் நடக்கிறது, எங்கே கும்பாபிஷேகம் நடக்கிறது என்று மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். தங்கத்தேர் வைத்து இருக்கிறார்கள். இதற்குக் கூட பழனியில் கட்டணம் கட்டுகிறோம். ரூ. 250

1975 மார்ச் 17]

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

விருந்து ரூ. 750 வரை உயர்ந்து இருக்கிறது. இதற்கு ஃபிரியாக விடச் சொல்லுங்கள். இந்த சஜ்ஜெஷனை கொடுத்து இருந்தால் வரவேற்கத் தக்கது. ஆகையினால் இவைகளை அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பால் விநியோகம் செய்கிறபோது முக்கியமாக பால் புட்டி களுக்குச் சில் போடுகிறார்கள். அது தண்ணீர் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. இந்த சில் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் பால் நிறுவனத்திலிருந்து பால் வழங்கும் இடத்திற்கு வருவதற்குள்ளாக பல பாட்டில்களில் சில் இல்லாமல் இருக்கின்றது. இந்த சில் ஒழுங்கான முறையில் செய்ய வேண்டும்.

நந்தனத்தில் பால் விநியோகம் செய்கிற இடத்தில் 12ம் தேதிக்குள்ளே கார்ட் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதால் இதற்குள் பெண்களும், ஆண்களும், பிள்ளைகளும் கியூவிலே நிற்பது பார்த்தால் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. புதுப்பிக்க காலதாமதமாகிறது. இதற்குக் காரணம் போதுமான ஸ்டாப் இல்லாத குறை என்று நினைக்கிறேன். உடனடியாக அந்தத் தேதிக்குள் கார்டுகள் புதுப்பித்து விநியோகம் செய்து விடுவதற்குத் தக்கவாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாக அந்த கார்ட் புதுப்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த காதி அண்ட் விலேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் எய்டுக்கு என்னுடைய கட்சி சார்பாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி இந்த பனை மரம் ஏக்கர்டியு பேப்பர்ஸ்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சில சலுகைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள் என்ன என்றால் இந்த கோவாபரேடிவ் சொசைடிகள் மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்கள் சரிவரக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை ஒழுங்கான முறையில் கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற இந்தக் கடன் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் கொடுப்பதோடு கடன் கொடுக்கின்ற பணத்தை உயர்த்த வேண்டும். பாம்கர் பெடரேஷன் தேர்தல் முறையில் கன்னியா குமரியில் அமைக்கப்பட்டது. அந்த பெடரேஷனை சூபர்சீட் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது அதை எலக்ஷன் முறையில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாமினேஷன் முறை இல்லாமல் இதைத் தேர்தல் முறையாக வைக்க வேண்டும்.

இந்த மரம் ஏறிகளுக்கு ஆபத்து வந்தால், சிறிய ஆபத்து ஏதாவது ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு ரூ. 100 கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கனம் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் எல்லோருக்கும் தாராளமாக வாரி வழங்கும்போது இவர்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் குறைத்து

[திருமதி ஜோதிவெங்கடாசலம்]

[1975 மார்ச் 17]

இருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. இதை ரூ. 250க்கும், மேஜர் இன் ஜூரிஸுக்கு இருக்கும் ரூ. 500ஐ 1,000 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரூ. 1,000 உயிர் சேதம் அடைந்தவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். உயிர்ச் சேதம் அடைகிறவர்களுக்கு ரூ. 1,000 என்று அசெம்பளியில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இதை ரூ. 5,000 ஆக்கினால் நலமாக இருக்கும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊனம் உற்றோர்களுக்கு ஒரு ஸ்கீம் போட்டு இருக்கிறார்கள். 600 பேர் உடல் ஊனம் உள்ளவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து அவர்களுக்கு ரூ. 40 ஸ்டைபண்ட் கொடுத்து அவர்களை வாழ வைப்பதற்காக. ஸ்கீம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு கண்டிஷன் இருப்பதால்—After training they will be absorbed on regular wages in these units, if found suitable—என்று கொடுத்து இருக்கிறது. இந்த ரூ. 40 கொடுத்து பயிற்சி அளித்து 6 மாதத்திற்குப் பிறகு இந்த 600 பேரை அன்கூட்டபிள் என்றால் என்ன ஆகும்? எப்படி அவர்களுக்கு சூட்டபிலிடி நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள். ஊனம் உற்றவர்கள் என்றால் அவர்கள் குறிப்பிட்டவேலைகளுக்கு அன்கூட்டபிள். இந்த டிரெயினிங் பாழாகப் போய்விடும். ரூ. 40 ஸ்டைபண்ட் மாதாமாதம் கொடுத்தது பாழாகிவிடும். 600 பேருக்கு வேலை கிடைக்காமல் போய் விடும். எந்த முறையில் நீங்கள் ஊனம் உற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டு டிரெயினிங் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் சூட்டபிலிடி அன்கூட்டபிலிடி என்ற கேள்வி இல்லாமல் அவர்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கோரி அதற்கு கனம் முதலமைச்சர் பதில் உரையில் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறையினுடைய மான்யக் கோரிக்கை மீதும், கிராமக் கைத்தொழில் வாரியக் கோரிக்கை மீதும், பால் விநியோகத் துறை மீதும் உறுப்பினர்கள் சிறந்த யோசனைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

ஏற்கெனவே நம்முடைய கோரிக்கைக்குறிப்பிலே மூன்று துறைகளிலும் எந்தெந்த வகைகளிலே எல்லாம் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறோம் என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு நாம் வழங்கி இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 9,600 ஆக இருந்த கோயில்களின் எண்ணிக்கை புதியதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட கோயில்களோடு சேர்த்து இன்றைக்கு 20,246 கோயில்களை இதுவரையில் நம்முடைய துறையின் ஆட்சிக்குள்ளே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதையும், அதே போல் வருமானம் சுமார் ரூ. 3,99,00,000 ஆக இருந்தது ரூ. 11,69,60,000-க்கு மேல் வந்திருப்பதை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருமானத்திற்கு எல்லாம் காரணம் கோயில்களிலே நுழைவுக் கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள், கட்டாய வசூல் செய்யப்படுகிறது என்று இப்படி சில குறைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசி இருக்கின்ற நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நுழைவுக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் கோவிலுக்குள்ளே நுழைந்து செல்ல கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்ற மூறை ஒரே ஒரு கோவிலில், காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கின்றது. ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயிலுக்குள்ளே நுழைய வேண்டுமென்றால் 10 பைசா தர வேண்டுமென்ற மூறை வைத்து இருக்கிறார்கள். மற்றக் கோயில்களில் விசேஷகாலங்களில் அல்லது குறிப்பாக வழிபாடுகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் மட்டும் இந்தக் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இன்னும், பெரிய கோயில்களில், இன்னும் அதிகமாக வருமானம் வருகின்ற கோயில்களில் நெருக்கடியான கோயில்களில், இந்தக் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கோயில்களில் பொதுமக்கள் வழிபட ஒரு வழியும் சிறப்புக் கட்டணங்கள் செலுத்தி வழிபடுகிறவர்களுக்கு ஒரு வழியும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் கோயிலுக்கு வருமானம் வரும். கட்டணம் பற்றி கவலைப்படாதவர்கள் செல்வதற்குத் தனி வழிகள் சௌகரியமாக அமைத்து வசூல் செய்கிறார்கள். கட்டாயமாக உள்ளே போகவேண்டுமென்றால் கட்டணமாகப் பணம் கொடுத்துத்தான் போக வேண்டுமென்று சொல்வது வட்டிக்கடை வைப்பது போல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதற்குத் தெளிவாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சென்னைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற கருமாரியம்மன் கோயிலில் கட்டாயமாக நுழைவுக் கட்டணம் வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால்தான் உள்ளே போக முடியும். 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் கூடக் கேட்கிறார்கள். ஏதாவது விசேஷ காலங்களில் கட்டணம் வசூல் செய்தால் பரவாயில்லை. ஒப்புக்கொள்ளலாம். சாதாரண காலங்களில்கூட ஒரு ரூபாய், 2 ரூபாய் நுழைவுக் கட்டணம் கேட்கிறார்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : வடபழனி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : வடபழனியும் இருக்கிறது; கருமாரியம்மன் கோவிலும் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் நின்று வழிபடும் இடங்களில் நீங்களும் நின்று வழிபட்டால் கட்டணம் ஏதும் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அப்பால் சென்று வழிபட வேண்டுமென்றால் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். கட்டணம் செலுத்தித்தான் அங்கே போக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் கூட்டம் அளவுக்கு மீறிப் போய், கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத் தான் அந்தமாதிரி இடங்களில் போய் நின்று வழிபட கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள்.

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயிலில் கட்டாயக் கட்டணம் வசூல் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கட்டணம் வருகின்ற ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் நீக்கப்பட்டு, பொதுமக்கள் எல்லாம் கட்டணம் இல்லாமல் உள்ளே போகலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாக அலுவலர்கள் போதுமான அளவுக்குக் கிடையாது; ஏராளமான கோயில்களை அறநிலையத் துறையின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே தவிர

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 17]

போதுமான நிர்வாக அலுவலர்கள் இல்லாமல் நிர்வாகம் மூடங்கிக் கிடக்கிறது என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் முத்தமிழ்ச் செல்வன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இப்போது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற புதிய ஆலயங்கள் மட்டுமல்ல; ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஆலயங்களில் எல்லாம் கூடப் போதுமான அளவுக்கு நிர்வாக அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது ஒவ்வொரு பகுதியிலும் 10 அல்லது 15 ஆலயங்கள் என்று “ஒருப், குரூப்பாக” பிரித்து, சுமார் 500 அலுவலர்கள் இந்த ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டு, எல்லா ஆலயங்களும் நல்லமுறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்ற ஒரு நிலைமையை வருகின்ற ஆண்டு முதல் செயல்படுத்த இருக்கிறோம். அப்படி வரும்போது நிச்சயமாக இப்போது இருக்கிற சிறிய குறைபாடும் போக்கப்பட்டு, வருவாய் அதிகமாக வருகின்ற வாய்ப்பும் ஏற்படும். அதிகமாக நியமிக்கப்படும் நிர்வாக அதிகாரிகளினால் ஏற்படுகின்ற செலவையும் கூட அதிகமாக வருகின்ற கூடுதல் வருவாயைக் கொண்டு சரிக்கட்டிக்கொள்ள முடியும் என்ற முறையில் இந்தத் துறையைச் சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறோம்.

அதைப்போல, இந்தக் கோயில் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். 3.99 கோடி ரூபாயாக இருந்ததை இன்றைக்கு சுமார் 11 கோடிக்கு மேல் வருமானம் வருகின்ற கணக்கைக் காட்ட முடிகிறது. இந்த உயர்வு ஏற்பட பல்வேறு வகைகளில் எல்லாம் நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தி இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் தான் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகளின் வாடகை மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நகரில் இருக்கிற பெரிய பெரிய வீடுகள் அல்லது சிறிய கடைகள் இவைகளுக்கு 30, 40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாடகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. தற்போது கொஞ்சம் உயர்த்திக் கேட்டாலும் தரத் தயாராக இல்லை. எல்லோருக்கும் அப்பேர்ப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது கோயில் வீடுகளுக்கு ஏன் உயர்வு என்ற கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் கேட்டார்கள்.

கோயில்களைப் பொறுத்தவரையில், வருகின்ற வருமானம் தனிப்பட்ட யாருக்கும் அல்ல. கோயில் நிர்வாகத்திற்குச் செலவிட்டது போக மீதிப் பணம் சாதாரண மக்களுக்குப் பயன்படுகிறது. ஆகவேதான் நீண்டநாட்களாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, சென்ற ஆண்டு முதல் கோயில் நிலங்களுக்கு, வீடுகளுக்கு வாடகைச்சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு, நியாயமான அளவுக்கு வாடகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை நகரில் இருக்கிற கபாலீஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான வீடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கிற அப்படிப்பட்ட வீடுகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கூட வாடகை வசூல் செய்வார்கள். இப்படி ஆயிரம் ரூபாய் வாடகை வரக்கூடிய வீட்டிற்கு 100 ரூபாய், 150 ரூபாய்தான் வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாடகையை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று சொன்னால் தருவதும் இல்லை; காலி செய்யவும் முடியவில்லை. அதனால் இந்து கோயில்கள், கிறிஸ்தவ சர்ச்சுகள், முஸ்லீம் வழிபாட்டிடங்கள் ஆகியவைகளுக்குச் சொந்தமான

[1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வீடுகளுக்கு வாடகைச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று கடந்த ஆண்டு முடிவு செய்யப்பட்டு, அவைகளுக்கு நியாயமான வாடகை நிர்ணயம் செய்த பிறகு இதே கபாலீஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சென்க ஆண்டு வந்த வாடகையை விட சுமார் 50,000 ரூபாய் அதிகமாகவருமானம் வருகிறது. இந்த ஆண்டும் அதேமாதிரி கூடுதல் வருமானம் கிடைக்கும்.

இதெல்லாம் ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்காதா என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சட்டசபையில் கேள்வி நேரத்தில் இந்தப் பிரச்சனை வந்தபோது கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். அப்படி ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் அந்த வட்டாரத்தில் நியாயமான வாடகை என்ன வரும் என்று அறிந்து, அதன் அடிப்படையில் வாடகை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஏராளமான அளவுக்கு வாடகைப் பணம் வாங்கவேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு வாடகை உயர்வு செய்யப்படவில்லை. நியாயமான வாடகை வரக் கூடிய முறையில் எந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அந்தவட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து அதன் அடிப்படையில் செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில் நிர்வாகத்தை தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் முத்தமிழ்ச் செல்வன் அவர்கள் கேட்டார்கள். நிர்வாக வசதிக்காக இரண்டு கோயில்கள் நிர்வாகத்தையும் சேர்த்து நடத்துகிறார்கள். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில், திருப்பரங்குன்றம் கோயில் ஆகிய இரண்டு கோயில் நிர்வாகத்தையும் சேர்த்து நடத்துகிறார்கள். அதைப்போலவே ஸ்ரீரங்கம் கோயில், சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில் ஆகிய இரண்டு கோயில் நிர்வாகத்தையும் சேர்த்து நடத்துகிறார்கள். இந்த நான்கு கோயில்களின் நிர்வாகத்தையும் தனித் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்டநாட்களாக அந்தந்த வட்டார மக்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருப்பரங்குன்றம் கோயிலை எடுத்துக் கொண்டால் வருமானம் அதிகம், நிர்வாகச் செலவு குறைவு. ஆனால், மீனாட்சியம்மன் கோயில் வருமானம் குறைவு, நிர்வாகச் செலவு அதிகம். ஆகவே, திருப்பரங்குன்றம் கோயிலிலிருந்து கிடைக்கும் அதிகப்படி வருமானத்தைத் கொண்டு மீனாட்சியம்மன் கோயில் நிர்வாகச் செலவை ஈடுசெய்யும் வகையில் அந்த இரண்டு கோயில்களின் நிர்வாகத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில் வருமானம் அதிகம், நிர்வாகச் செலவு குறைவாக இருக்கிறது. ஸ்ரீரங்கம் கோயில் வருமானம் குறைவு, நிர்வாகச் செலவு மிக அதிகம். ஆகவே, அந்த இரண்டு கோயில் நிர்வாகத்தையும் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு கோயில்களின் நிர்வாகத்தையும் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த இரண்டு கோயில்கள் மட்டுமல்ல; அவைகளோடு சேர்ந்ததுபோல கோயில்கள் 10, 15 என்று இருக்கின்றன. அந்தத் துணைக் கோயில்களின் நிர்வாகத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நியாயமாக இருந்தாலும், எந்த வகையில் பிரிக்கலாம், எந்த வகையில் பிரித்தால் துணைக்

[திரு மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 17]

கோயில்களின் நிர்வாகங்களும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து பின்னர் முடிவு செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே சொன்னார்கள். அடிக்கடி கும்பாபிஷேகம் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கும்பாபிஷேகம் அடிக்கடி நடைபெறவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டிய காலம் ஒன்று இருந்தது, இப்போது அடிக்கடி கும்பாபிஷேகம் நடக்கிறது என்று திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அடிக்கடி கும்பாபிஷேகம் நடத்துங்கள்; வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உண்மையில் பாழடைந்து கிடக்கும் கோயில்களைப் புதுப்பித்து கும்பாபிஷேகம் செய்தால் வரவேற்கிறோம், நன்றாக இருக்கிற கோயில்களில் வசூலுக்காக கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதை வேண்டாம் என்கிறோம். வேண்டாம் என்று சொன்ன "கான்டக்ஸ்டை" புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கும்பாபிஷேகம் செய்வது கோயில் திருப்பணி என்று நாடு பூராவும் நடக்கிறது. எந்தக் கோயிலில் கும்பாபிஷேகம் என்ற முறையில் தவறு செய்யப்பட்டது, எந்தக் கோயிலில் அடிக்கடி கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னால் அதற்குப் பதில் சொல்லலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கருமாரியம்மன் கோயில் 10 வருஷங்களுக்கு முன்னால் கட்டி கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அப்போதே பிரமாதமாகக் கும்பாபிஷேகம் செய்தோம். 1966-ல் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது 'ஜஸ்ட் லாஸ்ட் இயரிஸ்' தான் சில இடங்களைப் புதுப்பித்து, புதுப்பித்து வைத்துக்கொண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்தார்கள் நாங்கள் ஏதோ குறைபாட்டைச் சொல்கிறோம் என்றால் பக்தர்கள் ஒன்றும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சொல்லவில்லை; பார்த்து மனம் நொந்துதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பக்தர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். சிலர் இப்படி என்ன கோபத்தினால் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. 12 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் நடக்க வேண்டுமென்று பக்தர்கள் சொல்கிறார்கள்; அதற்காட்சி செய்கின்றோம். அதல்லாமல் ஏதோ விளம்பரத்திற்காகவோ அல்லது அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவோ இப்படிச் செய்யவில்லை.

கோயில் நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து ஏன் போட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். தமிழ்த் தாய் மீது இவ்வளவு கோபம் இருக்குமென்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளும் அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து இசைத்த

[1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பிறகு மற்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்குகிறோம். கோயில்களில் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து இசைத்த பிறகு பக்தி பாடல்கள் போடுகிறார்கள். தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து இசைப்பதற்கு முன்னால் பக்தி பாடல்கள் போடுகிறார்கள். பின்னாலும் போடுகிறார்கள். அதற்கு பின்னால் நாம் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறோம். அங்கே கட்டாயமாக தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து போடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில்கள் அனைத்தையும் நாட்டுடைமை ஆக்கவேண்டுமென்ற கருத் தினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள். கோயில்களில் உள்ள சிலைகள் திருட்டுப் போகின்றன, அவற்றைப் பாதுகாக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற கோயில்கள் அனைத்தும் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது தான் நமது நோக்கமாகும். இதற்கென்று சிறப்புப் பணியாளர்களைப் போட்டு செயல்பட்டதன் காரணமாக இவ்வாண்டு 5178 கோயில்கள் அறநிலையத்துறையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக அனுமதிக்கப்பட்ட 27 கூடுதல் ஆய்வாளர் பதவிகள் மற்றும் அதற்குரிய துணைப் பணியாளர்கள் உதவியினால் இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் இன்னும் சுமார் 20,000 கோயில்களை புதிதாக அறநிலையத்துறையின் ஆளுகைக்குள் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மீதி இருக்கிற நிறுவனங்களையும் அறநிலையத்துறையின்கீழ் கொண்டுவர மேலும் சில அதிகாரிகளை அதற்காக நியமித்துமேல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்.

அதேபோல் கோவில் சம்பந்தமான—தனிப்பட்டவர்கள் வழக்குகள் தீர்க்கப்படாமல் நிலுவையில் இருக்கின்றன—வழக்குகள் தொடர்ந்தாலும் ஆணையர், துணை ஆணையர்கள் இந்தவழக்குகளைச் சீக்கிரமாகத்தீர்ப்பதில்லை என்ற கருத்து திருமதி ஜோதி அம்மாள் அவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் குறை விரைவில் நீக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று ஆணையரிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன். வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் சில நேரங்களில் சம்பந்தப்பட்ட தனியார்களோ தாவா கேட்டுப் பெறுகிறார்கள். சில வழக்குகளில் அது சம்பந்தப்பட்ட ரெக்கார்டுகள் முழுவதும் வந்து சேருவதில் தாமதமாகிறது. எப்படி இருந்தாலும் ரெக்கார்டுகள் அனைத்தும் பெறப்பட்டு—காலதாமதமாகிக் கிடக்கிற வழக்குகளையாவது உடனடியாகத் தீர்த்தாக வேண்டுமென்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பழமலைநாதர் கோவில் மரங்களை வெட்டி விட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். யார் வெட்டினார்கள் என்ற விவரம் விசாரணையில் இருக்கிறது. அந்த ஆலய அறங்காவலர்கள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு, அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்கப்பட்டுள்ளது, யார் மரத்தைத் திருடியவர்கள், வெட்டியவர்கள் என்ற விவரம் தெரிந்த பிறகு அவர்கள் மீது நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளலாம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 17]

அதேபோல் இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம்பி தேவேந்திரன் அவர்கள் ஆலய ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்திருப்பதற்கும், அவர்களுக்குத் திருமணக் கடன்—வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கியிருப்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு ஜூன் 3-ஆம் தேதியில் இருந்து எல்லா ஆலய ஊழியர்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிப்புச் செய்யப்பட இருப்பதையும் வரவேற்றுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு இன்னொரு திட்டம்—நாம் ஆலயங்களில் ஏழைகளுக்கு இலவசமாகவே திருமணம் செய்து வைக்கிறோம். கோவில்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள்—அவர்களுக்கு அளிக்க இருக்கிற வட்டியில்லாத் திருமணக் கடன் உதவியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் பணியாற்றுகிற ஆலயத்தில் நிதி இருந்தால் கடன் உதவியைப் பெற்றும் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். கடன்பெற விருப்பமில்லை என்றால் எங்கெங்கே நாம் இலவசத் திருமணம் செய்து வைக்கிறோமோ அதில் கலந்துகொண்டு தாங்களோ, தங்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ இலவசமாக திருமணம் செய்துகொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு இது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் வருகிற ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து—வசதியுள்ள கோவில்களில் செயல்படத் தொடங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ராஜராஜசோழன் சிலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஜலகண்டேசுவரர் கோவிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இவற்றுக்கான பதிலை அப்போதே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கபாலேசுவரர் கோவிலில் கடைகள் கட்டுவதற்கு டெண்டர் கொடுக்கப்பட்டதில் பெரிய ஊழல் நடைபெற்றிருப்பதாக ஒரு பெரிய குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இதற்கு 7 பேர் டெண்டர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மிகக் குறைந்த டெண்டர் கொடுத்திருக்கிற ஒருவருக்குத்தான் இந்த வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதிக டெண்டர் கொடுத்தவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. டெண்டர் எழுதிக் கொடுத்தவர்கள்—அத்தனை ரெக்கார்டுகளையும் நான் வரவழைத்துப் பார்த்து என் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். யாரோ தவறான தகவலை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் தவறு எதுவும் நடக்கவில்லை. இதுபற்றி சந்தேகம் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் கடைகளைப்பற்றிச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். கற்பகாம்பாள் கல்யாண மண்டபத்தைப்பற்றி நான் பேசியது...

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கல்யாண மண்டபம் கட்டி நீண்ட நாளாகிவிட்டது. நீங்கள் ஜே. அண்டு லி. கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பற்றிச் சொன்னீர்கள். அது இங்கே இருக்கிறது. இதில் தவறுதல்

1975 மார்ச் 17] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

எதுவும் நடைபெறவில்லை. கல்யாண மண்டபம் எதுவும் இப்போது கட்டப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால் வழங்கு துறையைப்பற்றி இங்கே நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பால்வழங்கு திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். தீவிர பால் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் தர்மபுரியை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிற திட்டம்—தர்மபுரியாக இருந்தாலும், வட ஆற்காடாக இருந்தாலும், மதுரையாக இருந்தாலும்—ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பால்வழங்கு நிறுவனம் தன் காரியத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறது. நாளடைவில் தர்மபுரி மாவட்டம் முழுவதற்கும் இந்தத் துறையின் திட்டங்கள் விஸ்தரிப்பு நடைபெறும். மற்ற மாவட்டங்களிலிட தர்மபுரி மாவட்டத்தின் இயற்கையும் கால்நடைகளின் வளர்ச்சிக்கும், பால்வழங்கு முறைக்கும் சிறந்ததாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வாடகை அதிகமான ஒரு கட்டடத்தில் பால்வழங்கு நிறுவன அலுவலகத்தை வைத்திருக்கிறார்கள், ஏன் அங்கே வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தக் கட்டடத்தை மாதவரத்தில் வைக்கக் கூடாதா என்றால்—பல்வேறு நிறுவனங்களோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருப்பதாலும், போக்குவரத்து வசதியை உத்தேசித்தும் சென்னை நகரின் ஒரு பகுதியில் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இங்கே அந்தக் கட்டடத்தில் வைத்திருக்கிறோம். இதற்கு மாதத்திற்கு எட்டாயிரம் ரூபாய் வாடகை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கட்டடத்திற்கு நாலாயிரம் தான் வாடகை கொடுத்து அந்தக் கட்டடத்தில் நம் அலுவலகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல் பால் விற்பனை செய்கிற சங்கங்களாக இவை இருக்கக் கூடாது, பால் உற்பத்தியாளர் சங்கமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் குஜராத் மாநிலத்தில் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிற பால்வழங்கு நிறுவனத்தைப் பார்த்து வந்து, அதேமாதிரியான முறையில் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் இந்தப் பால்வழங்கு வாரியம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு ஒரு 135, 140 சங்கங்களுக்கு மேல் தமிழ்நாட்டில் அமைத்திருக்கிறோம். மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்று எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குள் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான சங்கங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்தத் துறையின் சார்பில் நாம் பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சரியாகக் கடன் வழங்குவதில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் போதுமான நிதி வசதி இருந்தால் பால்வழங்கு சங்கங்களுக்குத் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் மிசர்வு

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 17]

பாங்க் கொடுத்திருக்கிற விதிகளின்படி ஓரிடத்தில் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கம் இருந்தால் அந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட இருக்கிற பால்வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு அதன் மூலம் தான் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த இரண்டு சங்கங்களுக்கும் ஒருவரே தலைவராக இருக்கிற இடங்களில் இரண்டும் நல்லமுறையில் செயல்படுகின்றன. இரண்டிற்கும் வெவ்வேறு தலைவர் இருக்கிற இடங்களில் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தில் இருந்து பால்வழங்கு சங்கத்திற்குக் கடன் கிடைக்காத நிலை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதுபோல இல்லாமல் இங்கும் கடன் கிடைக்க நாம் மத்திய வங்கியின் மூலமாக ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதோடு தேசியமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாகக் கடனைப் பெற்றுக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு தொகை ஒதுக்கி புதியதாக ஆரம்பிக்கப்படுகிற சங்கங்களுக்கு நிதி வசதி அளிக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பால்வழங்கு துறையைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்காலத்தில் இன்னும் சிறப்பான முறையில் பணிசெய்ய சிறந்த முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஏராளமான திட்டங்களை நாம் வகுத்திருக்கிறோம்.

கடந்த காலங்களில் கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரையில் பால்வழங்கு துறையோடேயே சேர்த்துப் பார்த்து வந்திருந்தாலும்—பால்வழங்கு துறை என்று தனியாக அமைக்கப்பட்ட பிறகு இந்தத் துறைக்கென்று கால்நடை மருத்துவர்களும் இருந்தால்தான் சிறந்த முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்று கால்நடை மருத்துவர்களையும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் கால்நடை வளத்தைப் பெருக்க வெளிநாடுகளில் இருந்து தருவிக்கப்படுகிற உயர்ந்த ரக காளைகளின் மூலம் பசு—எருமை இனத்தை மேம்படுத்தவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்த வகையில் கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்தவும், உற்பத்தியாகின்ற பாலை விநியோகிக்கவும் சிறந்த முறையில் இந்தத் துறை பணியாற்றி வருகிறது. பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு பாலின் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். பால் விலையை கடந்த ஆண்டுதான் விட்டிருக்கு 10 பைசா உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னோம். இந்த அடிப்படையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இந்த ஓராண்டு காலத்தில் பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மாட்டுத் தீவனமாக இருந்தாலும், பருத்திக்கொட்டை, பிண்ணாக்கு, பொட்டாக இருந்தாலும் ஏராளமான அளவு விலை உயர்வு ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற விலை கட்டுபடியாகவில்லை என்று அரசாங்கத்தினிடமும், பால்வழங்கு கழகத்தினிடமும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்குகின்ற வகையில் மார்ச் 1-ஆம் தேதியில் இருந்து 15 பைசா அளவுக்கு ஏற்றிக்கொடுப்பது என்ற முடிவை அரசாங்கத்தில் இருந்து எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

(பிற்பகல் 1-30)

அப்படி பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு விலையை ஏற்றிக்கொடுக்கும்போது, நிச்சயமாகப் பால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு விலை ஏறாமல் இந்த ஆண்டிலே பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்கின்ற உத்தரவாதத்தினையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து, கதர், கிராமத் தொழில்கள் பற்றி.....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : Cattle Feed Plant-லே பல முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டினேன். அதற்கு ஏதாவது பதில் கொடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : எந்த முறைகேடும் நடக்க வில்லை. அதற்கென்று 28-ம் தேதியன்று, அதனுடைய உற்பத்தியையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தொடங்கி வைக்கவிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு, கதர், கிராமத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில்.....

Dr. H. V. HANDE : On a point of order, Sir. I strongly object to the Minister's reply. Here is a statement given by the Public Undertakings Committee and it is said therein that Larsen & Toubro quoted Rs. 5.96 lakhs—the highest—and then Valcon quoted Rs. 4.67 lakhs. It has been given to the highest quoted firm. The Committee has asked the department about it. So, I am not talking without basis. What is the Hon. Minister's answer for that?

நடக்கவில்லையென்று சொல்கிறீர்களே, எந்த முறைகேடும் நடைபெற வில்லையென்றால், அது முறையல்ல. ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டும். நான் பாய்ன்ட்டோடுதானே ரெஃபர் பண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : யார் தவறு செய்திருந்தாலும் மூடி மறைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. யாராக இருந்தாலும் தவறு செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

அடுத்து, கதர் கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில், தமிழகத்திலேயிருக்கிற கிராமங்களிலேயுள்ள ஏராளமான மக்கள்.....

Dr. H. V. HANDE : I want to know specifically whether he agrees or not.

நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா, இல்லையா? நான் கேட்கிற கேள்வி—மிகச் சாமர்த்தியமாக முறைகேடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. நீங்கள் ஒன்றைச் சொன்னீர்கள் அதை அவர் மறுக்கிறார்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1975 மார்ச் 17]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முறையாக இல்லையென்று புரூஃப் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர் எப்படி மறுக்க முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னீர்கள். அந்தக் கருத்தை அமைச்சரவர்கள் மறுக்கிறார்கள். நீங்கள் சொன்னதை வேண்டுமென்றே அமைச்சர் மறுக்கிறார், தவறான தகவல் தருகிறார் என்றால் அதற்கு வேறு முறையிருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : (மாண்புமிகு அமைச்சரைப் பார்த்து) அதற்கு என்ன பதில் கொடுக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே செய்வது முறையே அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : முறைகேடு நடந்திருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார்கள். அப்படி முறைகேடு நடந்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சருக்குத் தெரியுமா, இல்லையா, நீங்கள் இப்படியா பதில் கொடுப்பது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே, நீங்கள் நடந்து கொள்வது முறையா? நீங்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறீர்கள். அந்தக் கருத்தை அவர் இல்லையென்று சொன்னால், அந்தக் கருத்தை மறுக்க அதற்கு என்ன வழியிருக்கிறதோ, அதைச் செய்ய வேண்டும். நேருக்கு நேராக எழுந்து நின்று கொண்டு ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா இல்லையா என்று கேட்பது முறையே அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அடுத்து, கதர்-கிராம கைத் தொழிலைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், சிறந்த முறையில், கதராக இருந்தாலும், பனைவெல்லம், எண்ணெய் போன்ற பொருள்களாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்குச் சிறந்த வகையிலே வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்கின்ற வகையில் நாம் வேலைவாய்ப்புகளைக் கொடுக்கிறோம். பனை வெல்லத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளிகள் கள்ளாகக் கடைகளை மீண்டும் மூடிய காரணத்தால், ஆயிரக்கணக்கில் வேலை வாய்ப்புகளை இழந்தார்கள். அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு தரவேண்டுமென்று, கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தினுடைய பணம், அரசாங்கத் தினுடைய பணம் இரண்டையும் சேர்த்து, இன்றைக்கு ரூ. 200 வீதம் உதவி செய்கிறோம். அப்படி சுமார் 30,000 பேருக்கு உதவிகளைச் செய்கிறோம். இந்த ஆண்டு மேலும் 10,000 பேருக்கு உதவி செய்ய வசதியிருக்கிறது. அதற்கான விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்று அதன்பேரிலே நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்திருக்கிறோம். வருகின்ற ஆண்டில் மேலும் 40,000 பேருக்கு பண உதவி செய்ய ஏற்பாடு இருப்பதால், அதற்கும் திட்டமிடப்பட்டு, அதற்கான ஆக்கப் பூர்வமான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம்.

1975 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

அதைப்போல், மரத்திலேயிருந்து விழுந்து ஊனமுற்றவர்களாக இருந்தாலும், இறந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குத் தொகைகளைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயத்திலே பூச்சி மருந்து அடிப்பவர்கள் இறந்துவிட்டால், ரூ. 1,000 அளிக்கிறோம். கடலிலே மீன் பிடிப்பவர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு ரூ. 1,000 அளிக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் மரமேறுபவர்கள் கீழே விழுந்து சிறு காயம் ஏற்பட்டால் ரூ. 100-ம், பெரிய காயத்திற்கு, அதற்கான தொகையையும், இறந்துவிட்டால், ரூ. 1,000 என்று அந்த உகையிலே நாம் உதவிகளைச் செய்து, அதன் மூலமாக நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் சென்ற ஆண்டு உதவிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சோப்புத் தொழிலாக இருந்தாலும், கையால் செய்யப்படுகிற காகிதத் தொழிலாக இருந்தாலும், தேனி வளர்ப்பாக இருந்தாலும், கிராமத்திலேயிருக்கிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தருவதோடு நம் முடைய உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற முறையில் இந்தத் துறை சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறது. தொடர்ந்து சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகின்ற வகையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கள் மனதிலே கொள்ளப்பட்டு, அறநிலையத் துறை, பால்வளத் துறை, கதர்—கிராமக் கைத்தொழில் துறை எதிர்காலத்திலே செயல்படும் என்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் பெ. சௌந்தரபாண்டியன், எம். சுரேந்திரன் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு என். மருதாசலம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா, பி. வெங்கடசாமி, ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—பால்வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 97,93,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

[1975 மார்ச் 17]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் பெ. சௌந்தரபாண்டியன், கே. என். குமாரசாமி ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. என். மருதாசலம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா, பி. வெங்கடசாமி, கே. பி. கோபால் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—1959 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு, இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,13,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. என். மருதாசலம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே, திருவாளர்கள் பி. வெங்கடசாமி, என். டென்னிஸ் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 57,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளே காலை 9-00 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-39 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.